

Poslijediplomski specijalistički studij iz psihosocijalnog pristupa u socijalnom radu

Prijedlog studijskog programa

Zagreb, 12. svibanj 2005.

1. UVOD

Psihosocijalni pristup je pojam koji je bio prisutan na različite načine kroz cijelu povijest socijalnog rada. Još 1917. godine Marry Richmond govori o psihosocijalnoj perspektivi. Ipak, pojam psihosocijalni rad s počinje kao specifičan pristup koristiti 1970-tih godina. Tako je 1972. godine Florence Hollis objavila knjigu *Casework: A psychosocial approach* u kojoj je dala temelje ovog pristupa. Psihosocijalni rad, kako je danas određen, svoj puni značaj je dobio razvojem konstruktivizma u socijalnim znanostima.

Danas se često navodi da «socijalni rad je psihosocijalni rad» ako pod pojmom psihosocijalni podrazumijevamo područje ljudskog iskustva koje je stvoreno u međuodnosu psiholoških obilježja pojedinca i njegovog socijalnog okruženja (Howe, 2002.). Psihosocijalni rad podrazumijeva istodobni interes za oboje – pojedinca i obilježja njegovog socijalnog okruženja.

Značajan doprinos određenju psihosocijalnog rada dali su švedski stručnjaci Bernler i Johnsson (1988.) koji su postavili kriterije koji trebaju biti prisutni da bi se mogao koristiti pojam psihosocijalni rad:

- Psihosocijalni način gledanja. U psihosocijalnom radu osnovna je veza čovjeka i njegove okoline. Pojedinač se mora vidjeti u svom kontekstu.
- Teorija psihosocijalnog rada. Za psihosocijalni rad potrebno je teorijsko razumijevanje načina na koji se odvija promjena i razvoj pojedinaca, teorijsko razumijevanje promjene socijalnih odnosa, ali i teorijsko objašnjenje uloge pomagača na te promjene. Općenito, u psihosocijalnom radu značajne su teorije koje uzimaju u obzir i unutarnje i vanjske činitelje ponašanja te njihovu interakciju. Stoga su razvojni pristup, sistemski pristup, konstruktivistički pristup, humanistički pristup i ekološki pristup (Hutchinson, 1999.) nužni aspekti teorije psihosocijalnog rada. Polazeći od ovoga teorijski pristup psihosocijalnog rada je integrativni i nudi višestruku perspektivu.
- Metode. Metode djelovanja u psihosocijalnom radu trebaju imati strukturnu sličnost s teorijom psihosocijalnog rada. Uključuju i preventivne i tretmanske intervencije, rad s pojedincima, grupama i zajednicama.
- Usmjerenost na sustav. Od značaja za psihosocijalni rad su procesi koji se javljaju u

okviru sustava kao i između sustava. Psihosocijalni rad je usmjeren na socijalne kontekste i sustave kojima korisnik pripada ili/i koje smatra značajnim za promjenu.

• Modeli djelovanja. Postoje tri različita načina na koji pomagač potiče promjenu u životu korisnika. (1) Promjena se može postići neposrednim djelovanjem samog pomagača koji u pravilu uključujući rad na promjeni okruženja korisnika. (2) Promjena se može postići direktnim usmjeravanjem korisnika na promjene koje treba unijeti u svoj život. Iako pomagač predlaže promjenu, korisnik je taj koji ima odgovornost za djelovanje i promjene koje treba izvršiti. (3) Promjena se može postići indirektnim usmjeravanjem odnosno tako što stručnjak osnažuje korisnika da preuzme odgovornost za svoj život i odluke koje će donijeti i provesti. Pomagač je odgovoran za proces osnaživanja korisnika i stvaranje okruženja u kojem će on ili ona donijeti najbolju odluku. Koja će to biti odluka, kako će se ostvariti i sve ostalo je odgovornost korisnika. Ključan je odnos povjerenja i partnerstava pomagača i korisnika.

Psihosocijalni rad utječe kako na promjene u društvu odnosno na izvanjske činitelje tako i na pojedinca i njegove odnose.

a) Razlozi za pokretanje poslijediplomskog specijalističkog studija iz psihosocijalnog pristupa u socijalnom radu

Razlozi za pokretanje ovog specijalističkog studija su prvenstveno vezani uz podizanje razine visokostručnog socijalnog rada što je jedna od temeljnih pretpostavki za ostvarivanje reforme sustava socijalne skrbi koji je u tijeku. Nužni procesi deinstucionalizacije i decentralizacije pretpostavljaju dobro obrazovanog stručnjaka koji će temeljiti svoje odluke na činjenicama i dokazima, a ne na uvjerenjima, koji će djelovati na solidnim i jasnim teorijskim pretpostavkama, koji će rukovodeći se profesionalnom etikom i poštujući prava čovjeka unapređivati odnos pojedinca s njegovim socijalnim okruženju. Ovakav pristup je u skladu s suvremenim poimanjem socijalnog rada Vijeća Europe po kojemu je socijalni rad «specifična akademska i primijenjena djelatnost čiji je cilj bolja uzajamna prilagodba pojedinaca, obitelji, grupa i zajednica u okruženju u kojem žive ... Socijalni radnici su odgovorni ne sam za pružanje neposrednih usluga u cilju rješavanja socijalnih problema i zadovoljavanja potreba korisnika, već također za njihovo organiziranje, planiranje, praćenje, evaluaciju i istraživanje» (Vijeće Europe, 1995., str. 15). U izvještaju Inicijativnog odbora za socijalnu politiku Vijeća Europe (1995.) navodi se da su siromaštvo, nezaposlenost i socijalna nepravda najveća prijetnja društvenoj stabilnosti i ostvarivanju temeljnih načela demokratskog društva. Stoga se socijalni rad kao profesija i znanstveno područje mora dalje razvijati tako da što bolje odgovori na ove izazove. Ovaj poslijediplomski specijalistički studij će omogućiti daljnju profesionalizaciju socijalnog rada u ovom smjeru što je i jedan od preduvjeta integriranje Hrvatske u Europsku zajednicu.

b) Dosadašnja iskustva predlagača u provođenju ekvivalentnih ili sličnih programa

Prvi poslijediplomski znanstveni studij iz polja Socijalnih djelatnosti pod nazivom Poslijediplomski studij iz teorije i metodologije socijalnog rada počeo je s radom tijekom školske godine 2002/2003. Prva generacija je uspješno završila svoj rad. Trenutno je u tijeku nastava za II generaciju polaznika ovog poslijediplomskog studija.

Prva iskustva i sustavna evaluacija nastave su integrirani u konceptualizaciju Doktorskog studija iz socijalnog rada.

Razvoj poslijediplomskog obrazovanja iz područja socijalnih djelatnosti ne bi bio moguć da u posljednjih 15 godina Studijski centra socijalnog rada nije doživio snažan znanstveni i nastavni razvoj koji uključuje aktivno sudjelovanje u projekte Ministarstva nadležnog za područje znanosti, osnivanje i vođenje znanstvenih časopisa, aktivna publicistička djelatnost te sudjelovanje u poslijediplomskim programima drugih članica Sveučilišta u Zagrebu. U razdoblju do od 1986. do 1990. većina nastavnika je bila uključena u projekt "Socio-kulturni razvoj Hrvatske". Od 1991.-1995. na Studijskom centru su se odvijala tri projekta uz financijsku potporu Ministarstva znanosti RH, a u razdoblju 1996-2000. djelovao je jedan složeni projekt "Socijalna politika i socijalni rad RH". Trenutno djeluju dva projekta "Modeli akcijskih i evaluacijskih istraživanja" te "Socijalna politika i socijalni razvoj".

U navedenom razdoblju od posljednjih petnaest godina Studijski centar socijalnog rada bilo kao nositelj bilo kao suradnička institucija je uključen i u niz drugih projekta kao npr. "Psihosocijalna klima u penalnim ustanovama Hrvatske", "AIDS i mladi", "Tamne brojke kriminaliteta mladih", "Siromaštvo i socijalna pomoć", "Socijalna politika i socijalno pravo", "Decentralizacija socijalni službi". U tijeku su projekti "Psihosocijalne potrebe djece smještene u dječjim domovima i udomiteljskim obiteljima" i "Uvođenje supervizije u sustav socijalne skrbi".

Pri Studijskom centru se od 1994. godine redovito se izdaju dva časopisa Revija za socijalnu politiku i Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada. Oba časopisa se referiraju u međunarodnim bazama podataka (npr. Sociological Abstracts), a tiskaju se uz financijsku potporu Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa te Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi.

c) Mogući partneri koji su pokazali interes za program ili bi mogli biti zainteresirani za njegovo pokretanje

Temeljem dosadašnjih iskustva u provođenju ekvivalentnog programa, očekuje se da interes za pokretanje specijalističkog studija iz psihosocijalnog pristupa u socijalnom radu će imati Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi, Ministarstvo obitelji, branitelj i međugeneracijske solidarnosti te tijela lokalne uprave i samouprave kao i sve brojnije udruge civilnog društva. Naime, radi se u službama i organizacijama tijelima za čiju djelotvornost je nužno imati kvalitetne socijalne radnike osposobljene za planiranje, provođenje i analitičko praćenje složene psihosocijalne intervencije usmjerene pojedincima, skupinama i zajednicama pod socijalnim rizicima.

d) Otvorenost studija prema pokretljivosti polaznika

Otvorenost i pokretljivost studenata na razini sveučilišta osigurana je kroz (1) mogućnosti upisa ovog studija za ostale stručnjake iz područja društvenih, edukacijskih i humanističkih znanosti, a koji aktivno djeluju u sustavu socijalne skrbi, (2) mogućnosti studenata da upisuju izborne predmete na drugim srodnim programima na

sveučilištu, (3) ponudom izbornih kolegija studentima s drugih srodnih studija te (4) mogućnost prelaska na doktorski studij iz socijalnog rada po propisanim uvjetima.

e) Ostali elementi i podaci

Praćenje kvaliteta studija i ispitivanje potrebe za daljnjim obrazovanjem koje se počelo provoditi 2000. godine sa studentima završne godine Studija za socijalni rad pokazalo je da 62% apsolutenata ima izrazito velika očekivanja u svezi poslijediplomskog obrazovanja.

Studij je usklađenost s Međunarodnim općim standardima za obrazovanje socijalnih radnika (Global Qualifying Standards for Social Work Education and Training) koji je usvojilo Međunarodno udruženje studija za socijalni rada i Federacija socijalnih radnika 2004. godine (www.iassw.soton.ac.uk ili www.ifsw.org) u kojem se naglašava da svaki studija iz područja socijalnog rada trebao između ostalog:

- Odražava vrijednosti i etička načela socijalnog rada.
- Ima jasno određene obrazovne ciljeve i očekivane obrazovne ishode.
- Koristi metode poučavanja koje pridonose ne samo kognitivnom već i emocionalnom razvoju studenata socijalnog rada.
- Razvija sustavnu internu i eksternu evaluaciju. Ima jasne pokazatelje kako se usvajaju i primjenjuju u specifičnom kontekstu temeljena znanja, procese, vrijednosti i vještine profesije socijalnog rada.
- Osigurava razvoj kritičkog mišljenja i intelektualni stav, otvorenosti novim iskustvima i paradigmatama, te posvećenost cijeloživotnom učenju.
- Razvija kritičnog i samo-reflektirajućeg, moralno aktivnog i svjesnog stručnjaka jer osobna životna iskustva i osobni vrijednosni sustav utječu na praksu socijalnog rada.

2. OPĆI DIO

2.1. Naziv studija

Specijalistički studij iz psihosocijalnog pristupa u socijalnom radu, područje društvenih znanosti, polje socijalnih djelatnosti.

2.2. Nositelj studija

Pravni fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Studijski centra socijalnog rada, Zavod za socijalni rad

2.3. Trajanje studija

Studij traje dvije godine odnosno četiri semestra.

2.4. Uvjeti upis

Na poslijediplomski specijalistički studij iz psihosocijalnog pristupa u socijalnom radu

mogu se upisati osobe koje ispunjavaju slijedeće uvjete:

- završeni sveučilišni diplomski studij socijalnog rada,
- aktivno znanje jednog svjetskog jezika
- preporuku jednog sveučilišna nastavnika s diplomskog studija
- dvije godine staža u neposrednom radu s ljudima

Kvalifikacijski ispit polažu svi studenti koji zadovoljavaju formalne uvjete. Ispit se sastoji od pismenog dijela u formi motivacijskog eseja u kojem pristupnici opisuje područje svog stručnog interesa i ciljeve daljnjeg profesionalnog razvoja u polju socijalnih djelatnosti, te usmenog dijela koji se odnosi na procjenu motiviranost za daljnje obrazovanje.

Polaznici mogu biti i kandidati koji su završili sveučilišni diplomski studij prava, psihologije, sociologije, socijalne pedagogije i drugih srodnih društvenih, edukacijskih i humanističkih područja ukoliko polože odgovarajuće razlikovne ispite tijekom prve godine poslijediplomskog studija. Polaznici poslijediplomskog specijalističkog studija iz psihosocijalnog pristupa u socijalnom radu kao razlikovne trebaju položiti slijedeće kolegije diplomskog studija socijalnog rada: Osnove socijalne politike i Socijalni rad s pojedincem.

Prijavi na natječaj za upis na studij treba priložiti:

- životopis s opisom stručne aktivnosti
- motivacijski esej (obrazloženje interesa za upis i pohađanje specijalističkog studija),
- domovnicu i izvadak iz matične knjige rođenih
- diplomu diplomskog stupnja
- izjavu o prihvaćanju uvjeta studiranja propisanu Pravilnikom o ustroju i načinu izvedbe poslijediplomskih sveučilišnih studija Pravnog fakulteta i uvjetima navedenim u ovom Studijskom programu.

2.5. Kompetencije koje polaznika stječe završetkom studija

Studij nije ograničen na neko specifično područje socijalnog rada, već uključuje njegova različita područja primijene. Osobit naglasak stavlja se na akcijska i evaluacijska istraživanja koja su specifična za područje socijalnog rada i ključna razvoj i praćenje preventivnih i intervencijskih aktivnosti koje trebaju biti utemeljenih na empirijski utvrđenim saznanjima.

Očekuje se da će po završetku studija polaznici biti voditelji stručnih timova u službama i ustanova socijalne skrbi voditelji projekata ili projektnih aktivnosti u udrugama civilnog društva, te da će unapređivati sadržaj i organizaciju rad sa pojedincima i skupinama koje su pod socijalnim rizicima uključujući preventivni rad.

2.6. Akademski naziv

Specijalist psihosocijalnog rada u polju socijalnih djelatnosti.

3. OPIS PROGRAMA

3.1. Popis obaveznih i izbornih predmeta

Program nastave poslijediplomskog studija utvrđuje se zasebnim izvedbenim planom nastave koji za svaku generaciju polaznika potvrđuje Znanstveno Vijeće poslijediplomskih studija Pravnog fakulteta, a na prijedlog Vijeća poslijediplomskog specijalističkog studija iz psihosocijalnog pristupa u socijalnom radu. U cilju postizanja više razine kvalitete nastave poslijediplomskih studija, Znanstveno vijeće poslijediplomskih studija Pravnog fakulteta na prijedlog Vijeća ovog poslijediplomskog specijalističkog studija može prihvatiti izmjene programa koje obuhvaćaju najviše do 10% nastave.

Svaka školska godina sastoji se od po dva semestra, a tijekom svakog semestra student treba postići 30 bodova.

Studij je organiziran po načelima ECTS bodovnog sustava. Pri tome se mogu razlikovati tri skupine bodova:

- bodovi koji se odnose na obavezne i izborne predmete
- bodovi koji se odnose na individualni rad studenata kao što je izrada seminarskih radova, praćenje i izučavanje potrebne literature ili konzultacije, te sudjelovanje u superviziji.

Omjer obaveznih i izbornih kolegija te široki raspon ponuđenih izbornih kolegija omogućava veliku individualizaciju studija.

Potrebno je najmanje 120 bodova za postizanje stupnja specijalista psihosocijalnog rada u polju socijalnih djelatnosti.

Prijedlog nastavnog plana

I godina

1. semestar

Predmet Broj sati ECTS bodovi Nositelji

Obavezni kolegiji

1. Psihosocijalni rizici u životnom vijeku 25 7 Prof. dr. sc. Marina Ajduković

Doc. dr. sc. Gordana Pavleković

2. Teorije pomaganja 20 6 Doc. dr. sc. Kristina Urbanc

3. Modeli pristupanja obitelji 20 6 Prof. dr. sc. Josip Janković

Izborni kolegij 1 15 5

Ostale individualizirane obaveze

- Sudjelovanje u grupnoj superviziji psihosocijalnog rada

40

6

UKUPNO

120

30

2. semestar

Predmet Broj sati ECTS bodovi Nositelji

Obavezni kolegiji

1. Psihosocijalni pristup u socijalnom radu 25 7 Prof. dr. sc. Marina Ajduković

Doc. dr. sc. Branka Sladović Franz

Doc. dr. sc. Kristina Urbanc

Doc. dr. sc. Nino Žganec

2. Evaluacijska istraživanja u psihosocijalnom radu 20 6 Prof. dr. sc. Dean Ajduković

Izborni kolegiji 2 15 5

Izborni kolegiji 3 15 5

Ostale individualizirane obaveze

• Sudjelovanje u grupnoj superviziji psihosocijalnog rada

45

7

UKUPNO

120 30

II godina

3. semestar

Predmet Broj sati ECTS

bodovi Nositelji

Obavezni predmeti

1. Psihosocijalni pristup u socijalnom radu 25 7 Prof. dr. sc. Marina Ajduković

Doc. dr. sc. Branka Sladović Franz

Doc. dr. sc. Kristina Urbanc

Doc. dr. sc. Nino Žganec

2. Medijacija i socijalni rad 25 7 Doc. dr. sc. Branka Sladović Franz

Izborni predmeti 4 15 5

Izborni predmeti 5 15 5

Seminarski rad 1.

Seminarski rad iz psihosocijalnog rada sudjelovanje u radu seminarske grupe 20 6

UKUPNO

100

30

4. semestar

Obaveze studenata Broj sati ECTS
bodovi Nositelji
Seminarski rad 2.
Seminar iz metodologije izrade završnog rada
10
Mentor

Izrada završnog rada

20
Mentor

UKUPNO

30

Struktura studentskih obaveza tijekom specijalističkog studija iz psihosocijalnog pristupa u socijalnom radu izražena ECTS bodovima

Studentske obaveze ECTS
Obavezni predmeti 46
Izborni predmeti 25
Ostale individualizirane obaveze
• Seminarski radovi
• Sudjelovanje u grupnoj superviziji psihosocijalnog rada
• Izrada završnog rada
16
13

20

UKUPNO

120

Odabir izbornih predmeta

Student može birati izborne predmete iz tri područja:

1. Uže područje specijalističkog studija
2. Šire područje socijalnog rada i socijalne politike
3. Predmeta s drugih poslijediplomskih studija koji se utvrđuju individualno s obzirom na obrazovne ciljeve i potrebe polaznika specijalističkog studija

Student je dužan barem 50% bodova koje donose izborni predmeti izabrati iz specifičnog područja specijalističkog studija iz psihosocijalnog pristupa u socijalnom

radu.

Nastava iz izbornih predmeta će se održavati ako se na njega prijave 8 ili više studenata. Ukoliko se prijavi manje studenata sadržaja kolegija će se ovladati kroz individualni rad sa studentom.

Sudjelovanje u grupnoj superviziji psihosocijalnog rada

Polaznici će biti podijeljeni u supervizijske grupe od 6 do 8 članova, a s obzirom na uže područje svog rada. Predviđeni fond sati supervizije odvijati će se kroz 16 do 24 supervizijska susreta. Imati će mogućnost sudjelovati u izboru supervizora. Predloženi supervizori će biti isključivo licencirani supervizori psihosocijalnog rada koji su završili odgovarajuću izobrazbu iz supervizije u skladu s međunarodnim standardima za ovo područje. Vijeće specijalističkog studija za svaku generaciju polaznika uspostavlja listu supervizora.

Uvođenje supervizije kao sastavnog dijela ovog specijalističkog studija je u skladu s Međunarodnim općim standardima za obrazovanje socijalnih radnika (Global Qualifying Standards for Social Work Education and Training) koji je usvojilo Međunarodno udruženje studija za socijalni rada i Federacija socijalnih radnika 2004. godine (www.iassw.soton.ac.uk ili www.ifsw.org) u kojem je posebno istaknut značaj supervizije kao načina učenja.

Popis izbornih predmeta iz užeg područja specijalističkog studija iz psihosocijalnog pristupa u socijalnom radu

Izborni kolegiji

1. Djeca u skrbi 15 5 Doc. dr. sc. Branka Sladović Franz
2. Suvremeno roditeljstvo 15 5 Doc. dr.sc. Ninoslava Pećnik
3. Profesionalni stres i mentalno zdravlje pomagača 15 5 Prof. dr. sc. Marina Ajduković

4. Osnaživanje osoba s invaliditetom 15 5 Doc. dr. sc. Kristina Urbanc
5. Invaliditet u obitelji 15 5 Doc. dr. sc. Zdravka Leutar
6. Odabrana poglavlja iz gerontologije 15 5 Dr. sc. Ana Štambuk
7. Socijalna kognicija 15 5 Doc. dr. sc. Željka Kamenov
8. Supervizija u psihosocijalnom radu 15 5 Prof. dr. sc. Marina Ajduković
9. Psihosocijalni pristup u radu s adolescentima 15 5 Doc. dr. sc. Kristina Urbanc
10. Palijativna skrb 15 5 Dr. sc. Ana Štambuk
11. Modeli istraživanja u društvenim znanostima 20 6 Prof. dr. sc. Mladen Knežević

Preporučeni popis izbornih predmeta sa ostalih poslijediplomskih studija iz područja iz područja socijalnih djelatnosti

1. Etika i ljudska prava 15 5 Prof. dr. sc. Nino Žganec
2. Civilno društvo i socijalna politika 15 5 Prof. dr. sc. Gojko Bežovan
Prof. dr. sc. Jasminka Ledić
3. Isključenost i koncept socijalnog uključivanja 15 5 Doc. dr. sc. Zoran Šućur
4. Multikulturalnost i socijalni rad u 15 5 Doc. dr.sc. Ninoslava Pećnik
5. Suvremena istraživanja u socijalnom radu 20 6 Doc. dr. sc. Ninoslava Pećnik

6. Socijalni nauk Crkve 15 5 Prof. dr. sc. Stjepan Baloban
7. Demografski procesi i socijalna politika 15 5 Prof. dr. sc. Vlado Puljiz
Prof. dr. sc. Anđelko Akrap
8. Socijalna država, javna uprava i socijalne službe 15 5 Prof. dr. sc. Željko Pavić
Prof. dr. sc. Ivan Koprić
9. Hrvatska socijalna politika i europski socijalni modeli 15 5 Prof. dr. sc. Siniša Zrinščak
Prof. dr. sc. Paul Stabs
10. Odabrane teme iz metodologije istraživanja 15 5 Prof. dr. sc. Aleksandar Halmi
Prof. dr. sc. Marina Ajduković
11. Organizacijska supervizija i organizacijski razvoj 15 5 Prof. dr. sc. Dean Ajduković

Popis izbornih predmeta s drugih poslijediplomskih studija

Utvrđuje se individualno s obzirom na obrazovne ciljeve i potrebe polaznika specijalističkog studija.

3.2. Opis svakog predmeta

Opis svakog predmeta je u prilogu 1.

3.3. Struktura studija, ritam studiranja i obaveze polaznika

Struktura studija je detaljnom opisana u točki 3.1.

S obzirom da se očekuje da će studenti u pravilu biti zaposleni odnosno da se radi o tzv. part

time studentima, uvjeti upisa u drugu godinu studija su testirani semestri protekle godine

studija, položen barem jedan predmet te ispunjene obaveze sudjelovanja u supervizijskoj

grupi najmanje od 50% predviđenog broja susreta. Testiranje semestra obaviti će se ako student ima prve i druge potpise iz svih upisanih obveznih i izbornih kolegija uz podmirenje

svih financijskih obveza (školarina).

3. 4. Popis predmeta, modula i drugih dijelova programa koje polaznika može izabrati s drugih poslijediplomskih studija

Opisano o točki 3.1.

3.5. Kriteriji i uvjeti prijenosa ECTS-bodova

Pripisivanje bodovne vrijednosti predmetima koje studenti mogu izabrati s drugih studija na sveučilištu-predlagaču ili drugim sveučilištima će vršiti Povjerenstvo Vijeće

poslijediplomskog studija temeljem individualne analize sadržaja predmeta, opsega nastavnih i izvannastavnih obaveza, a na pismeni zahtjev studenta. Vijeće poslijediplomskog studija je dužno prihvatiti ili otkloniti prijedlog uz pismeno obrazloženje studentu.

3.6. Popis predmeta koji se mogu izvoditi na stranom jeziku

Broj sati nastave ECTS bodovi Nositelj

Modeli istraživanja u društvenim znanostima 15 5 Prof. dr. sc. Mladen Knežević

Djeca u skrbi 15 5 Doc. dr. sc. Branka Sladović Franz

Profesionalni stres i mentalno zdravlje pomagača 15 5 Prof. dr. sc. Marina Ajduković

Supervizija u psihosocijalnom radu 15 5 Prof. dr. sc. Marina Ajduković

Psihosocijalni pristup u radu s adolescentima 15 5 Doc. dr. sc. Kristina Urbanc

Suvremeno roditeljstvo 15 5 Doc. dr.sc. Ninoslava Pećnik

3.7. Uvjeti pod kojima studenti koji su prekinuli studij mogu nastaviti studij

Studentu koji je prekinuo studij, Vijeće poslijediplomskog studija može na njegov obrazloženi pismeni zahtjev odobriti nastavak studija s tim da upisuje predmete, pohađa nastavu i polaže ispite po programu koji je na snazi u vrijeme nastavaka studija odnosno da ponovno upiše semestar tijekom kojeg je prekinuo studij.

3.8. Uvjeti pod kojima polaznik stječe potvrdu o apsolviranom dijelu studijskog programa

Studentu koji je apsolvirao studij, ali ga nije završio, izdaje se na njegov zahtjev potvrda o apsolviranom dijelu studijskog programa kao dijela cjeloživotnog obrazovanja. U potvrdu se unose podaci o položenim ispitima, prihvaćenim i ocjenjenim seminarskim radovima i ostalim postignutim rezultatima koja uključuje ocjenu i ekvivalent ECTS bodova.

3.9. Način završetka studija i uvjeti odobrenje teme završnog rada

Način završetka studija i uvjeti za prijavu teme specijalističkog rada regulirani su Statutom i Pravilnikom o ustroju i načinu izvedbe poslijediplomskih sveučilišnih studija Pravnog fakulteta, Statutom Sveučilišta u Zagrebu te Zakonom o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju.

3.10. Maksimalna duljina trajanja studija

Specijalistički studij može trajati najviše 4 godina od dana početka nastave u prvom semestru. Na obrazloženi zahtjev studentu se može iz opravdanih razloga produžiti trajanje studija (3.7.).

4. UVJETI IZVOĐENJA STUDIJA

4.1. Mjesto izvođenja studijskog programa

Studij se provodi u prostorijama Studijskog centra socijalnog rada Pravnog fakulteta, Nazorova 51.

4.2. Podaci o prostoru i opremi

Prostori predviđeni za različite oblike nastave su opremljeni odgovarajućom opremom za suvremeno izvođenje nastave (video, LCD projektori i drugo) te knjižnicom iz područja socijalnih djelatnosti. Studentima je također na raspolaganju i biblioteka Pravnog fakulteta te odgovarajuće elektronske baze podataka.

4.3. Imena nastavnika i suradnika koji će sudjelovati u izvođenju svakog predmeta

Imena nastavnika i suradnika koji će sudjelovati u izvođenju svakog predmeta su navedeni u točki 3.1. odnosno u opisu svakog predmeta.

4.4. Podaci o svakom angažiranom nastavniku

Podaci o svakom angažiranom nastavniku su u prilogu II.

4.5. Popis nastavnih radilišta

U ovoj fazi ne predviđaju se nastavne baze.

4.6. Popis suradnika

Lista suradnika je razvidna iz točke 3.1.

4.7. Optimalni broj studenata

Optimalni broj studenata je 30 ali se s obzirom na predviđeni način rada, studijski program se može odvijati i s većim brojem polaznika.

Predviđa se upis u četverogodišnjim ciklusima, ovisno o potrebama profesionalne zajednice i mogućnostima nositelja studija.

4.8. Procjena troškova izvedbe doktorskog programa

Procjena troškova izvedbe specijalističkog programa je 6.000,00 kuna po studentu po semestru što ukupno iznosi 24.000,00 kuna.

4.9. Način praćenja kvalitete i uspješnosti izvedbe studijskog programa

Posebna pozornost će se posvetiti praćenju kvalitete i ishoda specijalističkog program iz psihosocijalnog pristupa u socijalnom radu.

Postupak će uključivati različite načine vrednovanja – ankete među studentima o kvaliteti i relevantnosti nastave, samo-evaluacija nastavnika i među nastavnicima (tzv. "peer-review), samo-evaluacija napretka samih studenata i drugo. Pri tome će se pratiti kvalitete i uspješnosti izvedbe svakoga predmeta i programa studija u cjelini.

Aktivni sudionici kreiranja metodologije praćenje kvalitete i ishoda specijalističkog program iz psihosocijalnog pristupa biti će polaznici doktorskog studija iz socijalnog rada u okviru metodoloških kolegija.

Značajni indikator će biti praćenje unapređenje i proširenje raspona sadržaja i načina organiziranosti intervencija u socijalnim djelatnostima uključujući razvoj visoko stručnih i znanstveno projekta u ovom području.

Specijalistički studij iz psihosocijalnog pristupa u socijalnom radu

OBAVEZNI PREDMETI

PSIHOSOCIJALNI RIZICI U ŽIVOTNOM VIJEKU

Nositeljica Prof. dr. sc. Marina Ajduković
Doc. dr. sc. Gordana Pavleković

Obavezni kolegij 7 ECTS bodova

OKVIRNI SADRŽAJ PREDMETA:

Konceptualizacija pojma psihosocijalni rizici u donosu na pojam socijalni problemi. Psihosocijalni rizici kao što je nasilje u obitelji, ovisnosti, kriminalitet, mentalne bolesti, siromaštvo i drugi u razvojnoj perspektivi. Ekološki modeli objašnjenje psihosocijalnih rizika. Interakcije činitelja rizika i zaštite te posljedice po psihosocijalno funkcioniranje pojedinaca u pojedinim životnim razdobljima - djetinjstvu, adolescenciji, odrasloj i starijoj životnoj dobi. Krizne situacije u različitim životnim razdobljima. Razvojne krize i «šok» krize. Traumatizacija i izloženost kumulativnih stresori kao čimbenik rizika. Specifični rizici i problemi muškaraca i žena.

Mehanizmi suočavanja s pojedinim socijalnim problemima i njihov specifični učinak u funkciji prethodnih životnih iskustava te životnog razdoblja. Individualni, grupni, obiteljski pristup i intervencije u lokalnoj zajednici u rješavanju socijalnih rizika. Procjenjivanje interakcije pojedinac – okruženje u razvojnoj perspektivi. Koncept osnaživanja pojedinih skupina izloženih socijalnim rizicima te planiranju odgovarajućih programa prevencije i tretmana.

RAZVIJANJE OPĆIH I SPECIFIČNIH KOMPETENCIJA (znanja i vještina)

Posebna pozornost biti će posvećena razvijanju teorijski i empirijski utemeljenom razumijevanju psihosocijalnih rizika. Polaznici će naučiti razlikovati specifični značaj pojedinih činitelja rizika i zaštite u različitim razdobljima života. Navedena saznanja koristiti će se pri planiranju, provođenju i evaluaciji intervencija čiji je prevencija, olakšavanje ili zaustavljanje pojedinih psihosocijalnih rizika.

OBLICI PROVOĐENJA NASTAVE I NAČIN PROVJERE ZNANJA:

Kolegij se izvodi kao obavezni kolegij u trajanju od 25 sati – 10 sati predavanja i 15 sati vježbe i rad na pojedinim slučajevima. Značajni dio nastave će se provoditi u analizi pojedinih slučajeva na način da će se poticati polaznike da koriste saznanja iz različitih teorija i kritički pristup. Studenti će moći iz ovog kolegija uzeti seminarski rad u svrhu dodatnog produbljivanja znanja.

POPIS LITERATURE POTREBAN ZA STUDIJ I POLAGANJE ISPITA

Karls, J. i Wandei, K. (1994.) Person-in-environment system. Washington DC: National Association of Social Workers.

Neuback, K.J. (1995.) Social problems: A critical approach. New York: Mc Graw-Hill Inc.

Herman, J.L. (1996.) Trauma i oporavak. Zagreb: Ženska infoteka.

Killen, K. (2001.) Izdani: Zlostavljana djeca su odgovornost svih nas. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć.

Ajduković, M. i Pavleković, G. (ur.) (2004.) Nasilje nad ženom u obitelji. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć.

Van Osten i van der Vlugt (2005.) Rod i spol u psihosocijalnom radu. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, str. 13 do 65.

POPIS LITERATURE KOJA SE PREPORUČUJE KAO DOPUNSKA:

Fraser, M.W. (1997.) Risk and resilience in childhood: An ecological perspective. Washington, DC: National Association of Social Workers.

Perlmutter, M. i Hall, E. (1992.) Adult development and aging. New York: John Wiley and Sons.

Časopisi: Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, Dijete i društvo, Društvena istraživanja, Social Work, Social Problems, Child Abuse & Neglect i drugi.

NAČIN POLAGANJA ISPITA

Ispit će se polagati usmeno, a težište će biti na kritičkom osvrtu na stečena znanja.

NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE PREDMETA:

Definiranje ciljeva i očekivanih ishoda kolegija na njegovom početku; anonimna procjena njihovog ostvarivanja u dvije vremenske točke – pri sredini i na kraju kolegija. Završna evaluacija u okviru prosudbe poslijediplomskog programa kao cjeline.

TEORIJE POMAGANJA

Nositeljica Doc. dr. sc. Kristina Urbana

Obavezni kolegij 6 ECTS bodova

OKVIRNI SADRŽAJ PREDMETA:

Davanje i primanje pomoći u socijalnom radu. Profesionalni pomažući odnos. Pregled suvremenih teorija i tehnika pružanja profesionalne pomoći: Psihoanalitički pristup, Egzistencijalistički pristup, Pristup usmjeren na osobu, Geštaltistički pristup, Pristup po načelima realitetne terapije, Kognitivno-bioheviornalni pristup, Sistemski pristup, Integrativni pristup.

RAZVIJANJE OPĆIH I SPECIFIČNIH KOMPETENCIJA (znanja i vještina):

Polaznici će dobiti pregled osnovnih pojmova u sklopu navedenih ključnih teorija i modaliteta pružanja pomoći koji se temelje na tim teorijama. Polaznici će biti u mogućnosti raspraviti i analizirati doprinose i ograničenja pojedinog pristupa u aktualnoj praksi. Polaznici će moći obrazložiti različite teorijske pristupe i modalitete pružanja pomoći u radu na slučaju.

OBLICI PROVOĐENJA NASTAVE I NAČIN PROVJERE ZNANJA:

Kolegij će se provoditi u trajanju od 20 sati (od toga 10 sati predavanja i 10 sati vježbi). Tijekom nastave polaznici će imati priliku analizirati doprinose i ograničenja pojedinog pristupa, uz korištenje suvremenih metoda poučavanja na principu aktivnog učenja i kritičkog mišljenja.

POPIS LITERATURE POTREBAN ZA STUDIJ I POLAGANJE ISPITA:

Corey, G. (2004.) Teorija i praksa psihološkog savjetovanja i psihoterapije. Jastrebarsko: Naklada Slap. Poglavlja: Psihoanalitička terapija, 68-90.; Egzistencijalistička terapija, 143-156.; Terapija usmjerena na osobu, 170 – 178.; Geštalt terapija, 195-207.; Realitetna terapija, 230-237.; Kognitivno-bihevioralna terapija, 256-264.; 297-303.; Feministička terapija, 343-358.; Terapija obiteljskih sistema, 387-437.; Integrativno stajalište, 457-467.

POPIS LITERATURE KOJA SE PREPORUČUJE KAO DOPUNSKA:

Urbanc, K. (2004.) Modeli prakse socijalnog rada i profesionalna etika. Zbornik radova "Druge radionice za socijalne radnice i radnike" održane u Trakošćanu od 21. do 23. travnja 2004. Zagreb. Hrvatski savez udruga tjelesnih invalida, 74-80.

Kobal, L. (2003.) Terapevtska delovna zveza: Integrativni koncept sodobne psihoterapije. U: Možina, M. i Bohak, J. (ur.) Kompetentni psihoterapevt. Tretji študijski dnevi Slovenske krovne zveze za psihoterapijo, 6-7, 152-160.

Eleftheriadou, Z. (1997.) Cultural differences in the therapeutic process. U: Horton, I. i Varma, V. (ur.) The needs of counselors and psychotherapists. London: Sage Publications, 68-83.

Cramond, J. (1997.) The Nature and Role of Theory. U: Horton, I. i Varma, V. (ur.) The needs of counselors and psychotherapists. London: Sage Publications, 84-100.

NAČIN POLAGANJA ISPITA:

Ispit se polaže pismeno, na način da polaznici pripreme esej na jednu od unaprijed odabranih tema, nakon čega slijedi usmeni dio ispita koji se temelji na eseju.

NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE PREDMETA:

Polaznici će nakon odslušane nastave pismeno i anonimno evaluirati sadržaj kolegija, način izvođenja te odnos i pripremljenost nastavnika

MODELI PRISTUPANJA OBITELJI

Nositelj Prof. dr. sc. Josip Janković

Obavezni kolegij 6 ECTS bodova

OKVIRNI SADRŽAJ PREDMETA:

Suvremeni teorijski koncepti u izučavanju i razumijevanju obiteljskih procesa; Psihološki, socijalni, ekološki, komunikacijski i vrijednosni činitelji funkcioniranja obitelji; Struktura i funkcije obitelji u kontekstu aktualnih društvenih procesa na razini globalnog društva i lokalne zajednice; Obiteljske uloge, njihov izbor, kreiranje i igranje; Pristupi u suočavanju s rizičnim činiteljima tijekom odvijanja obiteljskog životnog ciklusa.

RAZVIJANJE OPĆIH I SPECIFIČNIH KOMPETENCIJA (znanja i vještina):

Sociološki, psihološki, pravni, ekološki i komunikacijski aspekti uspostavljanja i održavanja obiteljske ravnoteže; Obiteljski životni ciklus kao jedan od bitnih čimbenika obiteljske dinamike; Obiteljske uloge i njihova dinamika u funkciji razvoja obiteljskih procesa. Obitelj i društvo na globalnoj razini i razini lokalne zajednice. Metode istraživanja porodice; Proces planiranja intervencija u obitelji;

OBLICI PROVOĐENJA NASTAVE I NAČIN PROVJERE ZNANJA:
Interaktivna predavanja s radioničkim elementima. Pismeni rad.

POPIS LITERATURE POTREBAN ZA STUDIJ I POLAGANJE ISPITA:

Haralambos, M. i Holborn, M. (2002.) Sociologija – Teme i perspektive. Zagreb: Golden marketing.

Janković, J. (2004.) Pristupanje obitelji. Zagreb: Alinea, 13 – 104.

Janković, J. (2004) Tipovi savjetovanja i savjetovaništa. U: Savjetovanje u psihosocijalnom radu. Zagreb: Et cetera, 43 – 91.

POPIS LITERATURE KOJA SE PREPORUČUJE KAO DOPUNSKA:

Morales, A.T. i Sheafor, B.W. (1995.) Social work – A profession of many faces. Boston: Allyn and Bacon, 105 – 125.

Strong, B. i DeVault (1992.)The marriage and family experience. St. Paul, NY. L.A.:West Publishing Company.

Adams, B.N (1990.) The family, a sociological interpretation. The United States Of America.

NAČIN ISPITIVANJA

Pismeni ispit

NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE PREDMETA

Standardna anonimna evaluacija od strane studenata

PSIHOSOCIJALNI PRISTUP U SOCIJALNOM RADU 1. i 2.

Nositeljica Prof. dr. sc. Marina Ajduković

Suradnici Doc. dr. sc. Branka Sladović Franz

Doc. dr. sc. Kristina Urbanc

Doc. dr. sc. Nino Žganec

Obavezni kolegij 14 ECTS bodova

OKVIRNI SADRŽAJ PREDMETA:

Povijest psihosocijalne perspektive «pojedinaac-u-okruženju». Teorijsko utemeljenje

psihosocijalnog pristupa kao integriranog pristupa korisnicima socijalnog rada. Odnos psihosocijalne perspektive s generičkim pristupom i ekosistemskom perspektivom. Odnos psihosocijalnog pristupa i psihoterapije. Razine procjenjivanja u psihosocijalnom pristupu. Razine djelovanja u psihosocijalnom radu koje vode promjeni. (1) Neposredno djelovanje pomagača koji u pravilu uključujući rad na promjeni okruženja korisnika. (2) Direktno usmjeravanje korisnika na promjene koje treba unijeti u svoj život. (3) Indirektno usmjeravanje i osnaživanje korisnika da preuzme odgovornost za svoj život i odluke koje će donijeti i provesti. Planiranje i provođenje kriznih intervencija s pojedincima, obiteljima i zajednicama. Evaluacija kao intervencija u psihosocijalnom pristupu.

Psihosocijalna perspektiva u radu s pojedincima, grupama, obiteljima i zajednicama. Koraci i teorijsko utemeljenje procesa planiranih promjena u radu s pojedincima. Grupni pristup s dobrovoljnim i nedobrovoljnim korisnicima. Sistemski pristup obitelji i ekosistemska perspektiva. Modeli razvoja zajednice kao čimbenika djelotvornih psihosocijalnih intervencija. Grupe za socijalnu akciju. Psihosocijalni pristup iz perspektive rode i spola.

Specifičnosti psihosocijalnog pristupa u institucionalnom okruženju. Timski rad i suradnja kao jedna od pretpostavka integrativnog djelovanja.

Etika i vrijednosti psihosocijalnog pristupa – načelo osnaživanja, sudjelovanje korisnika u svim fazama procesa promjene, supervizija pomagača kao način osiguravanja kvalitete.

RAZVOJ OPĆIH I SPECIFIČNIH KOMPETENCIJA (znanja i vještine):

U ovom kolegiju se integriraju na višoj metodološkoj i teorijskoj razini spoznaje o složenijim metodama socijalnog rada. Posebna pozornost biti će posvećena specifičnim postupcima kao što su krizne intervencije, dosjećanje i životna priča, kreativne tehnike, grupe za socijalnu akciju i drugo. Svaki od navedenih pristupa će biti analiziran u funkciji grupnog ili individualnog pristupa te učinka na zajednicu. Svi postupci će se analizirati pomoću sistemskog pristupa što će omogućiti polaznicima da uoče značaj svake pojedine intervencije ili postupka u ekološkom prostoru pojedinca, grupe ili zajednice. Posebna će se pozornost posvetiti etici i evaluaciji navedenih postupaka.

Procjenjivanje potreba te planiranje i provođenje intervencija s pojedincima, grupama i obiteljima u skladu s psihosocijalnom perspektivom. Konceptualizacija i integriranje u neposredni rad profesionalnih vrednota i vještina koje pridonose osnaživanju korisnika. Na razini vještine usvojiti će se cjelovito sagledavanje, procjenjivanje i planiranje intervencija primjerenih potrebama korisnika i usmjerenih na proces promjene. Provođenje intervencija i evaluacije u skladu s psihosocijalnom perspektivom. Odabir i korištenje različitih razina djelovanja s pojedinim korisnikom. (1) Neposredno djelovanje pomagača koji u pravilu uključujući rad na promjeni okruženja korisnika. (2) Direktno usmjeravanje korisnika na promjene koje može unijeti u svoj život. (3) Indirektno usmjeravanje i osnaživanje korisnika da preuzme odgovornost za svoj život i odluke koje će donijeti i provesti.

Obrađiti će se odabrane teme koje se razmatraju pod vidom psihosocijalne ili/i systemske perspektive – nasilje u obitelji, mentalno zdravlje, poremećaji u ponašanju i drugo. Težište će biti na akcijskim i evaluacijskim istraživanjima. Polaznici će upoznati načela i dinamiku rada u timu te povezivanja stručnjaka u lokalnoj zajednici.

OBLICI PROVOĐENJA NASTAVE I NAČIN PROVJERE ZNANJA:

Kolegij se provodi kao obavezni kolegij tijekom dva semestra u ukupnom trajanju od 40 sati. U prvom semestru težište je na konceptualizaciji pojma psihosocijalni pristup i njegova primjena u radu s pojedinim korisnicima socijalnog rada. U drugom semestru težište je na psihosocijalnoj perspektivi u grupnom radu te značaju razvoja i planiranja lokalne zajednice kao okruženje psihosocijalnih intervencija.

Značajni dio nastave će se provoditi u analizi pojedinih slučajeva na način da će se poticati polaznike da koriste saznanja iz različitih teorija i kritički pristup. Uz dio tema koje su utvrđene kao obavezni sadržaj polaznici će birati najmanje 1/3 specifičnih sadržaja koji će se odvijati kao sastavni dio nastave. Studenti će moći iz ovog kolegija uzeti seminarski rad u svrhu dodatnog produbljivanja znanja.

POPIS LITERATURE POTREBAN ZA STUDIJ I POLAGANJE ISPITA

Urbanc, K. (2005.) Izazovi socijalnog rada s pojedincem. Zagreb: Alinea.

Bronfenbrenner, U. (2004.) Making human beings human: Bioecological perspectives on human development. London: SAGE Publications.

Van Osten, N. i van der Vlugt, I. (2004.) Rod i spol u psihosocijalnom radu. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć. Sveučilišni udžbenik, str. 67 do 197.

Watzlawick, P., Weakland, J. i Fish, R. (2003.) Na drugi način: Načela postavljanja i rješavanja problema. Zagreb: Algoritam.

Adams, R. (2002.) Developing critical practice in social work. U: Adams, R., Dominelli, i Payn, M. (ur.) Critical practice in social work. Houndmills: Palgrave, 83 – 95.

Howe, D. (2002.) Psychosocial work. U: Adams, R., Dominelli, i Payn, M. (ur.) Social work: Themes, issues and critical debates. Houndmills: Palgrave, 170 – 179.

Arambašić, L. (2000.) (ur.) Psihološke krizne intervencije. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć.

Weil, M. (ur.) (1997.) Community practice: Models in action. New York: The Haworth Press.

POPIS LITERATURE KOJI SE PREPORUČA KAO DOPUNSKA:

Bronfenbrenner, U. (1979.) The ecology of human development. Cambridge, MA: Harvard University Press.

Napier, R.W. i Gershenfeld, M.K. Grouos (2002.) Theory and experience. Boston/New York: Houghton Mifflin Company.

Mattain, M.A. (2002.) Generalist practice: People and programs. U: Mattain, M.A., Lowery, C.T. i Meyer, C.H. (ur.) Foundations of social work practice: A graduate text. Washington: NASW Press, 291- 315.

Walsh, J. (2000.) Clinical case management: A Relationship – based perspective. Scarborough: Brooks/Cole.

Heppner, P., Kivlighan i Wampold B.E. (1999.) Research design in counseling. Wadsworth: Brooks/Cole.

Atkinson, R. (1998.) The life story interview. Thousands Oaks, CA: Sage University Papers.

Kurland, R. i Salmon, R. (1998.) Teaching a methods course in social work with groups. Alexandria, VA: Council on Social Work Education.

Chetkow – Yanoov, B.C. (1997.) Social work practice: A System approach. Binghamton, NY: Haworth Press.

Greif, G.L. i Ephross, P.H. (1997.) Group work with population at risk. New York/Oxford: Oxford University Press.

Zabora, J.R. (1997.) Perspective psychosocial interventions. U: Mullen, E.J. i Magnabosco, J. L. (ur.) Outcomes measurement in the human services. Washington: NASW Press, 234 – 244.

Tropman, J.E., Erlich, J.L. i Rothman, J. (ur.) (1995.) Tactics and techniques of community intervention. Itasca Illinois: Peacock Publishers Inc.

NAČIN POLAGANJA ISPITA

Ispit će se moći polagati na tri načina ovisno o preferenciji polaznika: (1) Kao komisijski usmeni ispit u kojem će se provjeriti poznavanje sadržaja kolegija i kritički stav polaznika prema pročitanoj literaturi. (2) Kao pismeni rad u kojem će polaznik u dogovoru s jednim od nastavnika - suradnika na kolegiju u formi eseja problematizirati jedno od područja intervencija iz psihosocijalne perspektive – rad s pojedincem, grupom, obitelji ili zajednice, timski i međusektorski pristup. (3) Kao prijedlog projekt u pismenoj formi u kojem će polaznik primijeniti stečena znanja u planiranju ili/i procjenjivanju psihosocijalnih intervencija.

NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE PREDMETA:

Definiranje ciljeva i očekivanih ishoda kolegija na njegovom početku; anonimna procjena njihovog ostvarivanja u dvije vremenske točke – pri sredini i na kraju kolegija.

EVALUACIJSKA ISTRAŽIVANJA U PSIHOSOCIJALNOM RADU

Nositelj Prof. dr. sc. Dean Ajduković

Obavezni kolegij 6 ECTS bodova

OKVIRNI SADRŽAJ PREDMETA:

Svrhe evaluacijskih istraživanja. Vrste evaluacijskih studija. Sudionici procesa evaluacije i pregovaranje o ciljevima evaluacije. Definiranje evaluacijskih ciljeva. Kritična pitanja u evaluaciji.

Procjena potreba. Izvori podataka za procjenu potreba. Planiranje procjene potreba u psihosocijalnom radu.

Formativna i procesna evaluacija. Izvori podataka u formativnoj evaluaciji. Kriteriji formativne evaluacije. Istraživački nacrti u formativnoj evaluaciji. Planiranje evaluacije provedbe intervencijskih programa.

Sumativna evaluacija i evaluacija učinaka. Izvori podataka za različite razine procjene učinaka psihosocijalnih programa. Tehnike prikupljanja podataka za sumativnu evaluaciju. Problemi izbora sudionika psihosocijalnog programa u svrhu evaluacije. Specifičnosti kvalitativnih i kvantitativnih načina uzorkovanja korisnika psihosocijalnih programa. Istraživački nacrti u sumativnoj evaluaciji. Planiranje u sumativnoj evaluaciji psihosocijalnih programa.

Izvori ugrožavanja unutarnje i vanjske valjanosti u evaluacijskim studijama. Postupci smanjivanja nevaljanosti. Problem stupnja uključenosti evaluatora u procese koje evaluira. Planiranje, organizacija i provedba evaluacijskog istraživanja. Izrada proračuna evaluacijske studije. Pripremanje evaluacijskog izvještaja. Etička pitanja u evaluacijski studijama.

RAZVIJANJE OPĆIH I SPECIFIČNIH KOMPETENCIJA (znanja i vještina).

Studenti će upoznati svrhu i modele evaluacije u psihosocijalnom radu. Moći će odabrati model evaluacije prema svrsi evaluacije. Ovladati će postupcima pripreme kvantitativne i kvalitativne evaluacije. Moći će planirati i provesti jednostavniji oblik evaluacije psihosocijalnog programa. Moći će napisati evaluacijski izvještaj.

OBLICI PROVOĐENJA NASTAVE I NAČIN PROVJERE ZNANJA:

Predavanja (10 sati) i vježbe (10 sati)

POPIS LITERATURE POTREBAN ZA STUDIJ I POLAGANJE ISPITA

Fitz-Gibbon, C. T. i Morris, L.L. (1991.) How to design a program evaluation. London: Sage.

King, J.K., Morris, L.L. i Fitz-Gibbon, C.T. (1991.) How to assess program implementation. London: Sage.

Ajduković, D. (2004.) Model evaluacije izobrazbe supervizora. Regionalna konferencija Izazovi superviziju u Jugoistočnoj Europi, Opatija, ožujak 4.-6.

Ajduković, M. (1997.) Evaluacija u grupnom radu. U: Grupni pristup u psihosocijalnom radu. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 317-358.

POPIS LITERATURE KOJA SE PREPORUČA KAO DOPUNSKA

Kidder, L.H. i Judd, C.M. (1987.) Research methods in social relations. New York: CBS Publishing.

Strauss, A. i Corbin, J. (1991.) Basics of qualitative research. London: Sage.

NAČIN POLAGANJA ISPITA Usmeni ispit

NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE PREDMETA Standardna anonimna evaluacija od strane studenata

MEDIJACIJA I SOCIJALNI RAD

Nositeljica Doc. dr. sc. Branka Sladović Franz

Izborni kolegij 7 ECTS bodova

OKVIRNI SADRŽAJ PREDMETA:

Teorijska objašnjenja sukoba. Značaj promatranja sukoba i načina njihovog rješavanja u području socijalnog rada. Definicije i modeli posredovanja. Razvoj posredovanja (medijacije) u praksi socijalnog rada. Specifičnosti posredovanja u socijalnom radu. Područja posredovanja u socijalnom radu - maloljetnička delinkvencija, obiteljsko posredovanje, posredovanje u procesu rastave braka, posredovanje nakon rastave braka, posredovanje u lokalnoj zajednici, posredovanje sa starijim osobama. Pravni okvir obiteljskog posredovanja. Faze procesa posredovanja. Europski standardi prakse za medijatore u socijalnom radu.

RAZVIJANJE OPĆIH I SPECIFIČNIH KOMPETENCIJA (znanja i vještina):

Studenti će se upoznati sa značenjem sukoba u području socijalnog rada i njihovog

utjecaja na obiteljske i socijalne probleme. Razvijati će vještinu prepoznavanja potrebe za tehnikom posredovanja i vještinu posredovanja, posebno obiteljske medijacije.

OBLICI PROVOĐENJA NASTAVE I NAČIN PROVJERE ZNANJA:

Nastava će se provoditi kroz 30 sati predavanja koja će biti interaktivnog tipa te poticati aktivno učenje i kritičko mišljenje studenata. Studenti će u malim grupama analizirati sukobe u području socijalnog rada i vježbati postupak posredovanja na primjerima slučajeva iz prakse socijalnog rada. Procjenjivati će se angažiranost i uspješnost studenata prilikom analize sukoba vježbi posredovanja.

POPIS LITERATURE POTREBAN ZA STUDIJ I POLAGANJE ISPITA:

Alinčić, M. (1999.) Europsko viđenje postupka obiteljskog posredovanja. Revija za socijalnu politiku, 6 (3-4), 227-240.

Korać, A. (2005.) Obiteljsko posredovanje – prilog alternativnom rješavanju obiteljskih sporova. Hrvatska pravna revija. (u tisku)

Kruk, E. (1997.) Mediation and conflict resolution in social work and the human services: Issues, debates, and trends. U: Kruk, E. (ur.) Mediation and conflict resolution in social work and the human services. Chicago: Nelson-Hall, Inc., 1-19.

Peruača, B. i Teršelić, V. (2004.) Medijacija: posredovanje u sukobima za uporne. Osijek: Centar za mir, nenasilje i ljudska prava.

Sladović Franz, B. (2005.) Obiteljska medijacija. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada. (u tisku)

Trgovčević, N. i Sladović, B. (1997.) Potrebe i interesi za posredovanjem u socijalnom radu. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 4, 119-129.

POPIS LITERATURE KOJA SE PREPORUČUJE KAO DOPUNSKA:

Ajduković, M. i Sladović Franz, B. (2003.) Razumijevanje sukoba. U: Ajduković, D. (ur.) Socijalna rekonstrukcija zajednice. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 195 - 210.

Ajduković, M. i Sladović Franz, B. (2003.) Prevladavanje sukoba. U: Ajduković, D. (ur.) Socijalna rekonstrukcija zajednice. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 211-230.

Ajduković, M. (2003.) Pretpostavke konstruktivnog rješavanja problema i sukoba u procesu socijalne rekonstrukcije zajednice. U: Ajduković, D. (ur.) Socijalna rekonstrukcija zajednice. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 231-255.

Kruk, E. (1997.) Mediation and conflict resolution in social work and the human services. Chicago: Nelson-Hall, Inc.

NAČIN POLAGANJA ISPITA:
Ispit se polaže pismeno i usmeno.

NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE PREDMETA:

Na početku izvođenja nastave, razjasniti će se očekivanja nastavnika i studenata te utvrditi posebne teme koje interesiraju studente. Na kraju nastave izvršiti će se završna evaluacija: sadržaj, struktura i način izvođenja nastave, odnosi među sudionicima nastavnog procesa, opći dojam o nastavi te preporuke vezane uz unapređenje nastave.

IZBORNI PREDMETI

DJECA U SKRBI

Nositeljica Doc. dr. sc. Branka Sladović Franz

Izborni kolegij 5 ECTS bodova

OKVIRNI SADRŽAJ PREDMETA:

Određenja djece u skrbi i oblici izvanobiteljskog smještaja (dječji domovi, obiteljski domovi, udomiteljstvo, usvojeničke obitelji). Prava djece u skrbi (prema Konvenciji o pravima djeteta). Specifičnosti psihosocijalnog razvoja djece u skrbi. Suvremena istraživanja i teorijska uporišta (teorija privrženosti, teorija rizika i otpornosti). Europski standardi skrbi za djecu. Etička pitanja u svezi djece u skrbi. Etička pitanja u istraživanjima s djecom. Planiranje akcijskih istraživanja, tretmanskih programa, programa unapređivanja kvalitete za djecu u skrbi i programa podrške ustanovama i zamjenskim obiteljima.

RAZVIJANJE OPĆIH I SPECIFIČNIH KOMPETENCIJA (znanja i vještina):

Studenti će se upoznati sa specifičnostima psihosocijalnog razvoja djece izdvojene iz obitelji (odnosno bez adekvatne roditeljske skrbi) i smještene privremeno ili trajno u različitim oblicima javne skrbi ili zamjenske obitelji. Razvijati će se vještine planiranja i provedbe istraživanja i intervencije u skrbi za djecu.

OBLICI PROVOĐENJA NASTAVE I NAČIN PROVJERE ZNANJA:

Nastava će se provoditi kroz 15 sati interaktivnih predavanja kojima će se poticati aktivno učenje i kritičko mišljenje studenata. Studenti će planirati i provesti akcijsko/evaluacijsko istraživanje sa djecom u skrbi, te na temelju dobivenih rezultata isplanirati tretmanski program, program unapređivanja kvalitete za djecu u skrbi ili program podrške ustanovama i zamjenskim obiteljima. Procjenjivati će se angažiranost i uspješnost studenata prilikom planiranja i provedbe istraživanja i planiranja intervencije u skrbi za djecu.

POPIS LITERATURE POTREBAN ZA STUDIJ I POLAGANJE ISPITA:

Ajduković, M. (2004.) Pristupi zbrinjavanju djece bez odgovarajuće roditeljske skrbi u Europi. *Revija za socijalnu politiku*, 11 (3-4), 299-320.

Ajduković, M. i Sladović Franz, B. (2004.) Samoprocjena ponašanja mladih u dječjim domovima i udomiteljskim obiteljima. *Društvena istraživanja*, 13 (6), 1031-1054.

Hrabar, D. i Korać, A. (2003.) Primjena obiteljskopравnih mjera za zaštitu dobrobiti djece te zasnivanje posvojenja bez pristanka roditelja: Istraživanje iskustva iz prakse. Zagreb: Pravni fakultet.

Killen, K. (2001.) Smještaj djece izvan obitelji – odvajanje od roditelja i uspostava odnosa s novim skrbnicima. U: Izdani: Zlostavljana djeca su odgovornost svih nas. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 377-402.

Sladović Franz, B. (2003.) Psihosocijalni razvoj djece u dječjim domovima. Zagreb: Pravni fakultet Sveučilišta u Zagrebu i Državni zavod za zaštitu obitelji, materinstva i mladeži.

Žganec, N. i Kujundžić, M. (2003.) Djeca i institucijska skrb. *Dijete i društvo*, 5 (2-3), 189-205.

POPIS LITERATURE KOJA SE PREPORUČUJE KAO DOPUNSKA:

Howe, D., Shemmings, D. i Feast, J. (2001.) Age at placement and adult adopted people's experience of being adopted. *Child & Family Social Work*, 6 (4), 327-336.

Konvencija o pravima djeteta. (2000.) Zagreb: Udruga za inicijative u socijalnoj politici.

Sargent, K. i O'Brien, K. (2004.) The emotional and behavioral difficulties of looked after children: Foster carers' perspectives and an indirect model of placement support. *Adoption & Fostering*, 28 (2), 31 - 37.

Triseliotis, J. (2002.) Long-term foster care or adoption? The evidence examined. *Child & Family Social Work*, 7 (1), 23-34.

NAČIN POLAGANJA ISPITA:

Ispit se polaže pismeno (putem izvještaja o provedbi istraživanja i planiranja intervencije u skrbi za djecu) i usmeno.

NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE PREDMETA:

Na početku izvođenja nastave, razjasniti će se očekivanja nastavnika i studenata. Na kraju nastave izvršiti će se završna evaluacija: sadržaj, struktura i način izvođenja nastave, odnosi među sudionicima nastavnog procesa, opći dojam o nastavi te preporuke vezane uz unapređenje nastave.

SUVREMENO RODITELJSTVO

Nositeljica Doc. dr. sc. Ninoslava Pećnik

Izborni kolegij 5 ECTS bodova

OKVIRNI SADRŽAJ PREDMETA:

Roditeljstvo i djetinjstvo u suvremenom društvu. Implikacije Konvencije o pravima djeteta, posebice djetetovih prava na sudjelovanje, za odnos roditelja i djeteta. Modeli socijalizacije.

Integrativni model odrednica i posljedica roditeljskog ponašanja.

Roditeljske vrijednosti, stavovi i odgojni ciljevi. Doživljaj roditeljstva. Roditeljske funkcije. Odrednice, učinci i vrste privrženosti. Međugeneracijski prijenos roditeljstva. Roditeljski odgojni stilovi i njihov utjecaj na razvojne ishode kod djece. Internalizacija. Empirijski pokazatelji djelotvornosti roditeljskih postupaka. Pogledi djece i odraslih na dobro roditeljstvo.

Izazovi roditeljstva u novim oblicima obiteljskih zajednica. Suvremeno majčinstvo i očinstvo. Usklađivanje roditeljske i radne uloge. Socijalni i individualni rizici za disfunkcionalno roditeljstvo. Činitelji zaštite. Mogućnosti podrške roditeljstvu na razini primarne prevencije. Razvoj roditeljske kompetencije. Zaustavljanje tjelesnog kažnjavanja djece. Strategije osnaživanja roditelja na razini sekundarne prevencije. Primjeri dobre prakse u Hrvatskoj i u inozemstvu.

RAZVIJANJE OPĆIH I SPECIFIČNIH KOMPETENCIJA (znanja i vještina):

Unutar kolegija razmatrat će se aktualni društveni utjecaji na očekivanja od i obnašanje roditeljske uloge kao i društvenu podršku roditeljstvu.

Preispitat će se ishodišta, postavke i empirijska podrška suvremenom shvaćanju 'dobrog roditeljstva'. Upoznat će se roditeljski postupci i obilježja odnosa roditelja i djeteta koji su povezani s optimalnim razvojnim ishodima kod djece.

Usvojit će se integrativni model odrednica roditeljskog ponašanja i razumjeti njegove implikacije za ciljeve i proces društvene podrške roditeljima. Upoznat će se različiti oblici stručne podrške roditeljstvu na razinama primarne i sekundarne prevencije zanemarivanja i zlostavljanja djece.

OBLICI PROVOĐENJA NASTAVE I NAČIN PROVJERE ZNANJA:

Nastava se izvodi putem interaktivnih predavanja te rasprava usmjerenih povezivanju literature s praktičnim stručnim i/ili privatnim iskustvom. Provjeravat će se usvojeno teorijsko znanje i njegova primjena u pripremi programa podrške roditeljstvu.

POPIS LITERATURE POTREBAN ZA STUDIJ I POLAGANJE ISPITA:

Čudina-Obradović, M. i Obradović, J. (2003) Potpora roditeljstvu: Izazovi i mogućnosti. Revija za socijalnu politiku, 1, 45-68.

Konvencija o pravima djeteta. (2000.) Zagreb: Udruga za inicijative u socijalnoj politici.

Pećnik, N. i Raboteg-Šarić, Z. (2005) Neformalna i formalna podrška jednoroditeljskim i dvoroditeljskim obiteljima. Revija za socijalnu politiku, 1, 1-21.

Pećnik, N. (2003) Međugeneracijski prijenos zlostavljanja djece. Jastrebarsko: Slap. Poglavlja: Međugeneracijski prijenos zlostavljanja djece u obitelji, 81-114; Socijalni kontekst zlostavljanja: roditeljska toplina i opća socijalna podrška, 115-133; Predviđanje i sprečavanje međugeneracijskog prijenosa zlostavljanja, 225-243.

Raboteg-Šarić, Z.; Pećnik, N.; Josipović, V. (2003) Jednoroditeljske obitelji: Osobni doživljaj i stavovi okoline. Zagreb : Državni zavod za zaštitu obitelji, materinstva i mladeži.

POPIS LITERATURE KOJA SE PREPORUČUJE KAO DOPUNSKA:

Puljiz, V. i Bouillet D. (ur.) (2003.) Nacionalna obiteljska politika. Zagreb: Državni zavod za zaštitu obitelji, materinstva i mladeži.

Vijeće Europe (2005.) Eliminating corporal punishment: A human rights imperative for Europe's children. Stasbourg: Council of Europe.

Williams, F. (2004.) Rethinking families. London: Calouste Gulbenkian Foundation.

Buljan-Flander, G. i Karlović, A. (2004.) Odgajam li dobro svoje dijete? Savjeti za roditelje. Zagreb: Marko M.

Good, P. (1995.) Kako pomoći klincima da si sami pomognu. Zagreb: Alinea.

Gordon, T. (1996.) Škola roditeljske odgovornosti. Zagreb: Poduzetništvo Jakić.

Juul, J. (1996.) Vaše kompetentno dijete. Zagreb: Educa.

Lalić, D., Mardešić, V., Nazor, M. i Šandrović-Mucalo, V. (1999.) Avanturizam roditeljstva: adolescencija, prevencija. Split: Liga za borbu protiv narkomanije.

Odabrani radovi iz časopisa: Family Psychology, Journal of Marriage and the Family, Parenting: Science and Practice, Child Development, Journal of Community Psychology, Journal of European Social Policy.

NAČIN POLAGANJA ISPITA:

Pismeni i usmeni ispit

NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE PREDMETA:

Po završetku kolegija studenti pismeno i anonimno evaluiraju sadržaj i izvođenje nastave te pripremljenost nastavnika.

PROFESIONALNI STRES I MENTALNO ZDRAVLJE POMAGAČA

Nositeljica Prof. dr. sc. Marina Ajduković

Izborni kolegij 5 ECTS bodova

OKVIRNI SADRŽAJ KOLEGIJA

Koncept mentalnog zdravlja stručnjaka u pomažućim zanimanjima. Profesionalni stres – znakovi očitovanja i uzroci. Faze sagorijevanja stručnjaka u psihosocijalnom radu kao najnepovoljnijeg ishoda profesionalnog stresa. Suočavanje s profesionalnim stresom. Strategije samopomoći i pomoći u organizacijama koje pružaju usluge psihosocijalnog rada. Vrste pomažućeg profesionalnog dijaloga u smanjivanju profesionalnog stresa. Specifični značaj i mogućnosti supervizije u smanjivanju profesionalnog stresa.

RAZVIJANJE OPĆIH I SPECIFIČNIH KOMPETENCIJA (znanja i vještina).

Na razini znanja polaznici će (1) Upoznati znakove i izvore profesionalnog stresa i sagorijevanja u psihosocijalnom radu. (2) Upoznati strategije samopomoći u smanjivanju profesionalnog stresa. (3) Upoznati ulogu organizacije u smanjivanje profesionalnog stresa. (4) Upoznati značaj supervizije u smanjivanju profesionalnog stresa. Na razini vještina polaznici će znati prepoznati znakove profesionalnog stresa i sagorijevanja kod sebe i kod ostalih stručnjaka te moći izraditi osobni plan smanjivanja profesionalnog stresa.

OBLICI PROVOĐENJA NASTAVE I NAČIN PROVJERE ZNANJA:

Nastava se odvija kroz 15 sati organizirane po načelima iskustvenog učenja. Kratka predavanja izmjenjuju se s iskustvenim radionicama i primjenom stečenog znanja na prepoznavanje osobne izloženosti stresu i razvijanju strategija djelotvornog suočavanja sa profesionalnim stresom.

POPIS LITERATURE POTREBAN ZA STUDIJ I POLAGANJE ISPITA:

Ajduković, M. i Ajduković, D. (ur.) (1996.) Pomoć i samopomoć u skrbi za mentalno zdravlje pomagača. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć.

Ajduković, M., Ajduković, D. i Ljubotina, D. (1997.) Mental health care for helpers: A necessary ingredient of trauma recovery training and assistance in war zones. U: Ajduković, D. (ur.) Trauma recovery training: Lessons learned. Zagreb: Society for Psychological Assistance.

POPIS LITERATURE KOJA SE PREPORUČA KAO DOPUNSKA

Schafer, W. (1998.) Stress management for wellness. Philadelphia/New York/London: Harcourt College Publisher.

Dunham, J. (ur.) (2001.) Stress in the workplace: Past, present and future. London/Philadelphia: Whurr Publishers.

NAČIN POLAGANJA ISPITA:

Usmeni ispit u kojem se očekuje kritički stav polaznika prema sadržaju kolegija i pročitanoj literaturi.

NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE PREDMETA:

Definiranje ciljeva i očekivanih ishoda kolegija na njegovom početku; anonimna procjena njihovog ostvarivanja na kraju kolegija.

OSNAŽIVANJE OSOBA S INVALIDITETOM

Nositeljica Doc. dr. sc. Kristina Urbanc

Izborni kolegij 5 ECTS bodova

OKVIRNI SADRŽAJ PREDMETA:

Postmodernizam i invaliditet. Jezik, paradigmatičke promjene i uloga profesionalnih pomagača u procesu osnaživanja. Etika osnaživanja. Korisnička perspektiva. Kritički pristup vođenju i korištenju korisničke dokumentacije Proces samoorganizacije osoba s invaliditetom.

RAZVIJANJE OPĆIH I SPECIFIČNIH KOMPETENCIJA (znanja i vještina):

Polaznici će integrirati teorijska saznanja o različitim pristupima osobama s invaliditetom s vlastitim dosadašnjim profesionalnim iskustvom.

Polaznici će imati mogućnost kritički se osvrnuti na suvremenu praksu socijalnog rada na području zaštite prava osoba s invaliditetom.

Polaznici će dobiti uvid u postojeće pristupe osnaživanju osoba s invaliditetom.

OBLICI PROVOĐENJA NASTAVE I NAČIN PROVJERE ZNANJA:

Kolegij će se izvoditi kao izborni, na prvoj godini specijalističkog studija u trajanju od 15 sati (10 sati predavanja i 5 sati vježbi). Tijekom nastave studenti će biti u mogućnosti raditi na analizi slučajeva iz prakse te raspravljati o profesionalnim iskustvima primjene osnažujućeg pristupa u praksi.

POPIS LITERATURE POTREBAN ZA STUDIJ I POLAGANJE ISPITA:

Flego, M. (2000.) Djeca s poteškoćama u razvoju u dječjem vrtiću - izazov integracije. *Dijete i društvo*, 2 (1), 87-94.

Teodorović, B., Bratković, D. (2001.) Osobe s teškoćama u razvoju u sustavu socijalne skrbi. *Revija za socijalnu politiku*, 8 (3-4), 279-290.

Urbanc, K. (2000.) Osobna i profesionalna odgovornost socijalnih radnika u promicanju kvalitete života osoba s tjelesnom invalidnošću. II Hrvatski simpozij o cerebralnoj paralizi - Kvaliteta življenja osoba s cerebralnom paralizom, Zbornik radova. Zagreb: Hrvatski savez udruga cerebralne i dječje paralize, 89-94.

Urbanc, K. (2002.) Neki aspekti procesa osnaživanja u radu s osobama s invaliditetom. Zbornik radova Simpozija o značaju interdisciplinarnog pristupa tretmanu cerebralne paralize, Lovran 4-6. studeni 2002., 149-157.

Fawcett, B. (2000.) Postmodern feminism and debates in the arena of disability. U: *Feminist perspectives on disability*. Edinburgh Gate: Prentice Hall. 124-142.

Becker, S., Aldridge, J. i Dearden, C. (1998.) Supporting young careers and their families: Services and practice. U: *Young careers and their families*. Oxford: Blackwell Science., 53-77.

POPIS LITERATURE KOJA SE PREPORUČUJE KAO DOPUNSKA:

Urbanc, K. (1998.) Iskustvenim učenjem do promjene stavova prema osobama s invalidnošću - program suradnje studenata socijalnog rada i zagrebačkih udruga osoba s invaliditetom. U: Šeparović, Z. Zbornik radova Prvog hrvatskog žrtvoslovnog kongresa, Zagreb 19-21. lipnja. 1998. Zagreb: Hrvatsko žrtvoslovno društvo-Pravni fakultet, 495-501.

Sidanius, J. i Pratto, F. (1999.) "They're just mentally and physically unfit – Discrimination in Education and health care". U: *Social dominance*. Cambridge: Cambridge University Press, 178-201.

Begum, N. (1992.) Disabled women and the feminist agenda. *Feminist Review*, 40, 70-84.

NAČIN POLAGANJA ISPITA:

Ispit će se polagati pismenim i usmenim putem na način da polaznici u okviru ponuđenog sadržaja odaberu temu na koju pišu ispitni esej. Slijedi usmeni dio ispita koji se temelji na eseju

NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE PREDMETA:

Polaznici će nakon odslušanog kolegija pismeno i anonimno evaluirati sadržaj kolegija, način izvođenja te odnos i pripremljenost nastavnika.

ODABRANA POGLAVLJA IZ GERONTOLOGIJE

Nositeljica Dr. sc. Ana Štambuk

Izborni kolegij 5 ECTS bodova

OKVIRNI SADRŽAJ PREDMETA:

Metodologija istraživanja u gerontologiji; Socijalna politika i starenje; Demografski procesi i njihov utjecaj na položaj starijih osoba u društvu; Uloga socijalnog radnika u primarnoj, sekundarnoj i tercijarnoj intervenciji u radu sa starijim osobama; Oboljelost i smrtnost starije populacije; Psihijatrijske bolesti u starosti; Demencije; Servisi za pomoć; Komunikacija sa starijim osobama različitih oštećenja; Tehnika dosjećanja i životnog pregleda; Individualni i grupni rad sa starijim osobama; Gubici u starosti.

RAZVIJANJE OPĆIH I SPECIFIČNIH KOMPETENCIJA (znanja i vještina):

Studenti će naučiti teorijska znanja vezana uz sadržaj predmeta, a vještine koje će naučiti su: komunikacija sa starijim ljudima različitih oštećenja, tehniku dosjećanja i životnog pregleda, organizaciju socijalnog rada sa starijim osobama na lokalnoj i makro razini, individualni i grupni rad sa starijim osobama.

OBLICI PROVOĐENJA NASTAVE I NAČIN PROVJERE ZNANJA:

Nastava će se provoditi kroz predavanja s vježbama iskustvenog učenja. Znanje će biti provjereno pismenim kolokvijem na kraju održane nastave.

POPIS LITERATURE POTREBAN ZA STUDIJ I POLAGANJE ISPITA:

Beaver, M.L. i Miller, D.A. (1992.) Clinical social work practice with the elderly. Belmont: Wadsworth Publishing Company.

Schaie, K.W. i Willis, S.L. (2001.) Metodologija istraživanja razvoja odraslih i starenja. U: Schaie, K.W. i Willis, S.L. (ur.) Psihologija odrasle dobi i starenja. Jastrebarsko: Naklada Slap, 107-128.

Duraković, Z. (1990.) Medicina starije životne dobi. Zagreb: Naprijed, 289-338.

POPIS LITERATURE KOJA SE PREPORUČUJE KAO DOPUNSKA:

Despot-Lučanin, J. (2003.) Iskustvo starenja. Jastrebarsko: Naklada Slap.

Relevantni tekstovi u časopisima: Research on Aging, Journal of Applied Gerontology, Journal of European Social Policy, Ljetopis studijskog centra socijalnog rada, Revija za

socijalnu politiku.

NAČIN POLAGANJA ISPITA:

Ispit će se polagati usmeno.

NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE PREDMETA:

Nakon završene nastave studenti će pismeno i anonimno evaluirati održanu nastavu i to u odnosu na: sadržaj, način izvođenja, pripremljenost nastavnika i preporuke vezane uz unapređenje nastave.

SOCIJALNA KOGNICIJA

Nositeljica Doc. dr. sc. Željka Kamenov

Izborni kolegij 5 ECTS bodova

OKVIRNI SADRŽAJ PREDMETA

Kognitivni pristup u socijalnoj psihologiji. Subjektivno tumačenje socijalne situacije. Automatsko i kontrolirano procesiranje informacija. Uloga shema i heuristika u mišljenju i zaključivanju o socijalnom svijetu. Utjecaj shema na pažnju i pamćenje. Utjecaj očekivanja na ponašanje: samoispunjavajuće proročanstvo. Unaprjeđivanje načina rasuđivanja i izbjegavanje pristranosti. Stvaranje dojmova i prosuđivanje drugih ljudi. Implicitne teorije ličnosti. Teorija atribucije: objašnjavanje događaja i ponašanja. Prethodujuć činitelji, atribucijske dimenzije i posljedice atribuiranja. Pristranosti u atribuiranju: osnovna atribucijska pogreška, razlika izvođač/promatrač, atribucija u vlastitu korist, obrambene atribucije. Primjena spoznaja o atribuciji. Kognitivni i atribucijski pristup stereotipima i predrasudama. Socijalna kategorizacija. Pristranost prema vlastitoj grupi. Iluzorna korelacija. Samoodržavajuća priroda stereotipa. Revidiranje stereotipnih uvjerenja. Kad su predrasude institucionalizirane. Prikrivene i otvorene predrasude. Kako se predrasude mogu smanjiti?

RAZVIJANJE OPĆIH I SPECIFIČNIH KOMPETENCIJA (znanja i vještina):

Upoznavanje najvažnijih teorijskih postavki i empirijskih nalaza za razumijevanje važnosti subjektivne konstrukcije socijalne okoline. Razumijevanje njezinog djelovanja na uočavanje i pamćenje informacija, prosuđivanje, emocije i ponašanje. Uočavanje vlastitih pristranosti i ograničenja u rasuđivanju te unaprjeđivanje načina rasuđivanja.

OBLICI PROVOĐENJA NASTAVE I NAČIN PROVJERE ZNANJA:

15 sati predavanja i vježbi tijekom jednog semestra.

POPIS LITERATURE POTREBNE ZA STUDIJ I POLAGANJE ISPITA

Hewstone, M. i Stroebe, W. (2002.) Uvod u socijalnu psihologiju. Jastrebarsko: Naklada Slap.

Aronson, E., Wilson, T. D. i Akert, R. M. (2002.) Social Psychology. Edinburgh Gate: Prentice Hall.

POPIS LITERATURE KOJA SE PREPORUČUJE KAO DOPUNSKA

Myers, D.G. (1993.) Social Psychology. New York: McGraw Hill, Inc.

Fiske, S.T. i Taylor, S.E. (1991.) Social Cognition. New York: McGraw-Hill, Inc.

Kunda, Ž. (2002.) Social cognition: Making sense of people. Massachusetts: The MIT Press.

Kruglanski, A. W. i Higgins, E. T. (2003.) Social psychology: A general reader. New York: Psychology Press.

Snyder, M. (1981.) On the self-perpetuating nature of social stereotypes. U: David L. i Hamilton (ur.) Cognitive processes in stereotyping and intergroup behavior. Hillsdale, New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates, Inc.

Snyder, M. (1984.) When belief creates reality. Advances in Experimental Social Psychology, 18, 247-305.

NAČIN POLAGANJA ISPITA

Usmeni ispit nakon odslušanog kolegija.

NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE PREDMETA:

U okviru cjelovite evaluacije studija.

SUPERVIZIJA U PSIHOSOCIJALNOM RADU

Nositeljica Prof. dr. sc. Marina Ajduković

Suradnica Mr. sc. Lilja Cajvert, viši predavač; Sveučilište u Göteborgu

Izborni kolegij 5 ECTS bodova

OKVIRNI SADRŽAJ PREDMETA:

Određenje pojma supervizije. Specifičnosti supervizije u odnosu na edukaciju, savjetovanje i psihoterapiju. Funkcije supervizije. Modeli supervizije u psihosocijalnom

radu – tradicionalni i postmodernistički model. Supervizija kao reflektirajući proces. Načini provođenje supervizije – individualna, grupna, timska, su-stručnjačka. Etika i odgovornosti u superviziji. Osobnost supervizora. Upotreba i zloupotreba autoriteta u superviziji. Značaj supervizije u skrbi za mentalno zdravlje pomagača i povećanje kvalitete socijalnog rada. Supervizija i organizacijsko okruženje.

RAZVIJANJE OPĆIH I SPECIFIČNIH KOMPETENCIJA (znanja i vještina):

Cilj kolegija je senzibilizacija i upoznavanje polaznika s značajem i mogućnostima supervizije kao načina profesionalnog rasta i razvoja. Polaznici će upoznati pojam supervizije i njegovo određenje u odnosu na ostale oblike profesionalnog dijaloga. Upoznati će učinke supervizije na individualnoj i organizacijskoj razini. Usvojiti će vještinu dogovaranja/ugovaranja supervizije te će biti upoznati s načinima evaluacije supervizijskog rada. Vrijednosti koje se promiču kroz kolegij su osnaživanje te rast i razvoj stručnjaka kao cjeloživotna zadaća.

OBLICI PROVOĐENJA NASTAVE I NAČIN PROVJERE ZNANJA:

Nastava se odvija kroz 15 sati koji se provode po načelima kritičkog mišljenja i poučavanja. Polaznici se potiču na diskusiju i zauzimanje kritičkog stava. Demonstracija supervizije.

POPIS LITERATURE POTREBAN ZA STUDIJ I POLAGANJE ISPITA:

Ajduković, M. i Cajvert, Lj. (2004.) Supervizija u psihosocijalnom radu. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć.
Ajduković, M. i Ajduković, D. (2004.) Model evaluacije i učinci projekta "Uvođenje supervizije u sustav socijalne skrbi". Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 11 (1), 5-42.

POPIS LITERATURE KOJA SE PREPORUČA KAO DOPUNSKA

Cajvert, Lj. (2001.) Kreativni prostor terapeuta: O superviziji. Svjetlost: Sarajevo.

Campbel, J.M. (2000.) Becoming an effective supervisor. Philadelphia: Taylor & Francis Group.

Davis, R. (1999.) Korištenje autoriteta vlasti i moći u superviziji socijalnog rada – iskustva Rumunjske. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 6, 77-88.

Johnsson, L. (1999.) Supervizija u Švedskoj. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 6, 89-96.

Knapam, J. i Morrison, T. (1998.) Making the most of supervision. Brighton: Pavilion Publishing.

Van Kessel, L. (1999.) Supervizija – neophodan doprinos kvaliteti profesionalnog postupanja – primjer nizozemskog modela supervizije. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 6, 59- 76.

NAČIN POLAGANJA ISPITA:

Usmeni ispit u kojem se očekuje kritički stav polaznika prema sadržaju kolegija i

pročitanoj literaturi.

NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE PREDMETA:

Definiranje ciljeva i očekivanih ishoda kolegija na njegovom početku; anonimna procjena njihovog ostvarivanja na kraju kolegija.

PSIHOSOCIJALNI PRISTUP U RADU S ADOLESCENTIMA

Nositeljica Doc. dr. sc. Kristina Urbanc

Izborni kolegij 5 ECTS bodova

OKVIRNI SADRŽAJ PREDMETA:

Suvremene teorijske i istraživačke perspektive na području adolescencije. Osobitosti psihosocijalnog rada s adolescentima. Razvoj identiteta u adolescenciji. Obitelj i socijalno okruženje adolescenta. Zdravstveni rizici u adolescenciji. Suradnja, integritet i otpornost u adolescenciji. Uloga socijalnih radnika u radu s adolescentima i njihovim obiteljima

RAZVIJANJE OPĆIH I SPECIFIČNIH KOMPETENCIJA (znanja i vještina):

Polaznici će dobiti uvid u različite teorijske spoznaje o specifičnostima ovog razvojnog doba. Polaznici će moći prepoznati, opisati i analizirati različite modele intervencija u neposrednom radu s korisnicima – adolescentima. Polaznici će dobiti uvid u specifičnosti uloge socijalnih radnika u rad s adolescentima.

OBLICI PROVOĐENJA NASTAVE I NAČIN PROVJERE ZNANJA:

Kolegij će se odvijati u trajanju od 15 sati (10 sati predavanja, 5 sati vježbi), u statusu izbornog kolegija na II godini. Tijekom nastave studenti će biti u mogućnosti raspravljati o profesionalnim iskustvima s ovog područja te analizirati primjenjivost teorijskih spoznaja o adolescenciji u svakodnevnoj praksi socijalnog rada.

POPIS LITERATURE POTREBAN ZA STUDIJ I POLAGANJE ISPITA:

Urbanc, K. (2001.) Važnost kvalitete samopoimanja i predodžbe budućnosti za razvoj i očuvanje psihosocijalne otpornosti adolescenata. Hrvatska revija za rehabilitacijska istraživanja, 36 (2), 169-178.

Ajduković, M. (2000.) Ugroženi razvoj adolescenata u obitelji i zajednici. Zbornik radova savjetovanja "Obitelji – činitelji i korisnici razvoja i društvenog napretka", 15. 5. 2000. Zagreb: Državni zavod za zaštitu obitelji, materinstva i mladeži., 109-120.

Buljan-Flander, G. (2000.) Simptomi i tretman zlostavljanih adolescenata. Zbornik radova savjetovanja "Obitelji – činitelji i korisnici razvoja i društvenog napretka", 15. 5. 2000. Zagreb: Državni zavod za zaštitu obitelji, materinstva i mladeži., 121-124.

Baranović, B. (2002.) Mladi u Hrvatskoj – Između nacionalnog identiteta i europske integracije. U: Ilišin, V. i Radin, F. (ur.) Mladi uoči trećeg milenija. Zagreb: Institut za društvena istraživanja u Zagrebu i Državni zavod za zaštitu obitelji, materinstva i mladeži, 125-155.

Heaven, P. C. L. (1996.) Adolescent health, the role of individual differences. London: Routledge. Poglavlja: General Introduction, 1-23, Health education, 24-44.

POPIS LITERATURE KOJA SE PREPORUČUJE KAO DOPUNSKA:

Gibson-Cline, J. (1996.) From crisis to coping: Theories and helping practices. U: Adolescence: From crises to coping. Oxford: Butterworth-Heinemann, 3-26.

Urbanc, K. (2002.) Emocionalno zlostavljanje u obitelji adolescenata. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 2, 271-282.

Urbanc, K. (2000.) Percepcija vlastite budućnosti adolescenata kao mogući zaštitni čimbenik. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 2, 151-168.

Urbanc, K. (2000.) Razvoj uspješnog identiteta u terminima teorije izbora. RI-KVAŠ 21 – Odiseja u školstvu, zbornik radova. Rijeka: Medicinska škola, 24-28.

NAČIN POLAGANJA ISPITA:

Ispit se polaže pismeno i usmeno na način da polaznici u okviru ponuđenog sadržaja odaberu temu na koju pišu ispitni esej. Slijedi usmeni dio ispita koji se temelji na eseju.

NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE PREDMETA:

Polaznici će nakon odslušanog kolegija pismeno i anonimno evaluirati sadržaj kolegija, način izvođenja te odnos i pripremljenost nastavnika.

PALIJATIVNA SKRB

Nositeljica Dr. sc. Ana Štambuk

Izborni kolegij 5 ECTS bodova

OKVIRNI SADRŽAJ PREDMETA:

Razvoj hospicijske/palijativne skrbi u svijetu; Organizacija palijativne skrbi u EU;

Definicija i načela palijativne skrbi; Modeli palijativne skrbi; Specifične potrebe umirućih: fiziološke, socijalne, psihološke i duhovne; Holistički pristup boli; Timski rad; Uloga socijalnog radnika u palijativnoj skrbi; Specifičnosti palijativne skrbi u radu s djecom i starijim osobama; Komunikacija s pacijentom; Obiteljski sastanci; Saopćavanje loših novosti (SPIKES-program); Eutanazija i besmisleno liječenje; Etička pitanja u palijativnoj skrbi; Žalovanje; Uloga volontera u palijativnoj skrbi.

RAZVIJANJE OPĆIH I SPECIFIČNIH KOMPETENCIJA (znanja i vještina):

Studenti će naučiti teorijska znanja vezana uz sadržaj predmeta, a specifične vještine vezane su uz: komunikacijske vještine – aktivno slušanje i saopćavanje loših novosti, vještine vezane uz suočavanje s realnošću i njegovanje nade kod pacijenta i obitelji, vještinu timskog rada i specifičnosti uloge socijalnog radnika, vještine uključivanja šire zajednice u podršku umirućima, posebno kroz volonterski rad .

OBLICI PROVOĐENJA NASTAVE I NAČIN PROVJERE ZNANJA:

Nastava će se provoditi kroz predavanja s vježbama iskustvenog učenja. Znanje će biti provjereno pismenim kolokvijem na kraju održane nastave.

POPIS LITERATURE POTREBAN ZA STUDIJ I POLAGANJE ISPITA:

Buckman, R. (1995.) Ne znam što reći. Zagreb: Školska knjiga.

Tematski broj časopisa o socijalnoj politici, hospiciju i palijativnoj skrbi (2002.) Revija za socijalnu politiku, 9 (3-4), 241-319.

Preporuka Rec 24 Povjerenstva ministara Vijeća Europe državama članicama o organizaciji palijativne skrbi. (2003.) Zagreb: Hrvatsko društvo za hospicij i palijativnu skrb.

Parry, J.K. (2001.) Social work – theory and practice with terminally ill. Binghamton: Haworth Press.

POPIS LITERATURE KOJA SE PREPORUČUJE KAO DOPUNSKA:

Kübler-Ross, E. (1989.) Razgovori s umirućima. Zagreb: Biblioteka oko tri ujutro.

Kübler-Ross, E. i Kessler, D. (2001.) Pouke života – kako nas naša smrtnost može poučiti životu i življenju. Zagreb: Biovega.

Salajpal, T. (2002.) Druga strana sjećanja. Zagreb: Alinea.

Salajpal, T. (2004.) Darovane spoznaje: O umiranju. Zagreb: Alinea.

Davies, E. i Higginson (ur.) (2004.) Palliative care – the solid facts. World Health Organizations.

Davies, E. i Higginson, I (ur.) (2004.) Better palliative care for older people. World

Health Organizations.

NAČIN POLAGANJA ISPITA:

Ispit će se polagati usmeno.

NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE PREDMETA:

Nakon završene nastave studenti će pismeno i anonimno evaluirati održanu nastavu i to u odnosu na: sadržaj, način izvođenja, pripremljenost nastavnika i preporuke vezane uz unapređenje nastave.

INVALIDITET U OBITELJI

Nositeljica Doc. dr. sc. Zdravka Leutar

Izborni kolegij 5 ECTS bodova

OKVIRNI SADRŽAJ PREDMETA:

Suočavanje obitelji s invaliditetom. Reakcije roditelja na rođenje djeteta s invaliditetom. Obiteljske uloge i invaliditet: uloga majke, oca, braće i sestara, djeteta s invaliditetom. Invaliditet i partnerski odnosi. Jednoroditeljske obitelji i invaliditet. Utjecaj invaliditeta na socijalnu mrežu obitelji. Proces prihvatanja djeteta s invaliditetom. Uloga stručnjaka u procesima suočavanja i potpore. Modeli asistenta u obiteljskim obvezama. Načini osnaživanja obitelji: Grupe za samopomoć, podrška putem online servisa, Značenje «religious coping» članova obitelji. Proces nadilaženja poteškoća kod roditelja s obzirom na socijalnu i religioznu komponentu. Sudjelovanje obitelji u integrativnim procesima djeteta: vršnjaci, susjedstvo, škola.

RAZVIJANJE OPĆIH I SPECIFIČNIH KOMPETENCIJA (znanja i vještina):

Očekuje se da će studenti usvojiti znanja vezana uz obitelji osoba s invaliditetom od samog suočavanja s invaliditetom, prvih reakcija, načina prihvatanja i ophođenja s problemima vezanim uz invaliditet. Usvojiti će i neka praktična znanja vezana uz potporu obitelji.

Razvijanje vještina kreativnog izražavanja, aktivnog pristupa i kritičkog promišljanja, podizanje nivoa senzibiliziranosti i osviještenosti za probleme i potrebe obitelji osoba s invaliditetom.

OBLICI PROVOĐENJA NASTAVE I NAČIN PROVJERE ZNANJA:

10 sati predavanja i 5 sati vježbi

POPIS LITERATURE POTREBAN ZA STUDIJ I POLAGANJE ISPITA:

Igrić, Lj. (2004.) Moje dijete u školi: Priručnik za roditelje djece s posebnim potrebama. Zagreb : Hrvatska udruga za stručnu pomoć djeci s posebnim potrebama.

Leutar, Z. i Raič, I. (2002.) Dijete s mentalnom retardacijom u obitelji. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 1,29-47.

Greenspan S. i Wieder (2003.) Obitelj, terapija škola. U: Dijete s posebnim potrebama. Lekenik: Ostvarenje, 317-396.

Pargament, K.I. (1998.) Religious coping reconsidered. Journal of Psychology and Theology, 26 (3), 260-275.

POPIS LITERATURE KOJA SE PREPORUČUJE KAO DOPUNSKA:

Teodorović, B. i Levandovski, D. (1986.) Odnos roditelja prema djetetu s mentalnom retardacijom. Zagreb: Fakultet za defektologiju.

Hensle i Vernooij, M. A. (2000.) Einfuehrung in die Arbeit mit behinderten Menschen I., Paderbrorn-Muenchen-Wien – Zuerich: Ferdinand Schoeningh Verlag, 269-312.

Lang, M. (2003.) Bewaeltigungsprozesse bei Muettern und Vaetern von Kindern mit geistiger Behinderung im Alter von 3 bis 12 Hahren – unter besonderer Beruecksichtigung von Religiositaet. Giessen: Justus – Liebig – Universitat Giessen.

NAČIN POLAGANJA ISPITA:

Pismeni i usmeni ispit

NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE PREDMETA:

Na kraju studenti evaluiraju nastavu uz mogućnosti primjedbi i kritika za poboljšanje pojedinih aktivnosti.

MODELI ISTRAŽIVANJA U DRUŠTVENIM ZNANOSTIMA

Nositelj Prof. dr. sc. Mladen Knežević

Obavezni kolegij 6 ECTS bodova

OKVIRNI SADRŽAJ PREDMETA:

Općenito o metodologiji istraživanja. Istraživački modeli u društvenim znanostima. Logika i istraživanje. Određivanje predmeta i cilja istraživanja. Definiranje i redefiniranje. Vrste hipoteza. Oprecionalizacija hipoteza. Modeli istraživanja. Formalne karakteristike podataka u društvenim istraživanjima, a posebno na području socijalne skrbi. Osobine podataka i osnovna načela mjerenja. Uobičajene i najpogodnije mjerne ljestvice u istraživanjima na području socijalnih djelatnosti. Planiranje istraživanja. Nacrt istraživanja. Priprema rezultata za objavljivanje. Nužni formati objavljivanja.

RAZVIJANJE OPĆIH I SPECIFIČNIH KOMPETENCIJA (znanja i vještina):

Kolegijem se mogu steći osnovna znanja iz područja metodologije istraživanja u društvenim znanostima.

OBLICI PROVOĐENJA NASTAVE I NAČIN PROVJERE ZNANJA:

Kolegij će se provoditi kao obavezan u okviru doktorskog studija iz socijalnog rada, u trajanju od 15 sati (od toga 8 sati predavanja i 7 sati vježbi).

POPIS LITERATURE POTREBAN ZA STUDIJ I POLAGANJE ISPITA:

Studentima će se prirediti poseban «reader" odnosno izbor tekstova iz relevantnih knjiga i časopisa.

POPIS LITERATURE KOJA SE PREPORUČUJE KAO DOPUNSKA:

Cohen, P.S. (1970.) Modern social theory. London: Heinemann.

NAČIN POLAGANJA ISPITA:

Pismeni esej prema uobičajenim normama za pisanje znanstvenog članka.

NAČIN PRAĆENJA KVALITETE I USPJEŠNOSTI IZVEDBE PREDMETA:

Evaluacijski protokol koji će se ponuditi studentima.

ŽIVOTOPISI NASTAVNIKA

PROF. DR. SC. DEAN AJDUKOVIĆ
Sveučilište u Zagrebu
Filozofski fakultet, Odsjek za psihologiju

dajdukov@ffzg.hr

Datum zadnjeg izbora: 1999. redovni profesor u trajnom zvanju

Dean Ajduković diplomirao je psihologiju na zagrebačkom Filozofskom fakultetu 1976, magisterij iz psihologije stekao je 1980. godine, a doktorirao je 1982 na Odsjeku za psihologiju Filozofskog fakulteta u Zagrebu. Od 1977. godine radi na Odsjeku za

psihologiju Filozofskog fakulteta prvo na Katedri za eksperimentalnu i fiziološku psihologiju, a zatim na Katedri za socijalnu psihologiju. Nositelj je predmeta "Ekološka psihologija", "Neeksperimentalne metode psihologije" i "Socijalna psihologija II". Na Sveučilišnom studiju dizajna utemeljio je i predavao predmet "Čovjekova okolina i psihologija", na Studiju socijalnog rada predmet "Psihosocijalni aspekti čovjekove okoline", a na Agronomskom fakultetu predmet "Uvod u ekološku psihologiju". Od 1990. godine voditelj je Poslijediplomskih studija psihologije, Na Poslijediplomskim studijima psihologije nositelj je predmeta "Odabrana poglavlja psihologijske metodologije" i "Aktualna istraživanja". Bio je nositeljem predmeta u poslijediplomskim studijima: "Arhitektura u turizmu i slobodnom vremenu" Arhitektonskog fakulteta u Zagrebu, "Socijalna ekologija" Odsjeka za sociologiju Filozofskog fakulteta, "Psihotraumatologija" Medicinskog fakulteta, "Evaluacijska istraživanja" Pravnog fakulteta, "Kvalitativna istraživanja" Edukacijsko-rehabilitacijskog fakulteta i međunarodnog poslijediplomskog studija Škole narodnog zdravlja "A. Štampar" Medicinskog fakulteta. Objavio je 95 radova u časopisima i knjigama na hrvatskom, engleskom, njemačkom i slovenskom jeziku. Od toga je 50 radova objavljeno u tercijarno referenciranim publikacijama ili s njima izjednačenima. Na skupovima u zemlji i inozemstvu podnio je preko 80 znanstvena priopćenja. Vodio je četiri domaća i pet međunarodnih znanstveno-istraživačkih projekata, te je izradio dva elaborata, od čega jedan za Svjetsku zdravstvenu organizaciju. Koautor je jedne knjige, te urednik još pet. Neke od njih su prevedene na makedonski, albanski, ruski i engleski jezik. Održao je brojna pozvana predavanja na vodećim svjetskim sveučilištima. Član je Hrvatskog psihološkog društva, te nekoliko međunarodnih udruženja, a u dva je član uprave (International Society for Health and Human Rights i International Society for Traumatic Stress Studies). Predsjednik je European Society for Traumatic Stress Studies (ESTSS) (2003-2005). Član je utemeljitelj i predsjednik Društva za psihološku pomoć.

Popis radova u razdoblju 2000. do 2004.

Knjige

Ajduković, D. i Ajduković, M. (2000.) (ur.) Mental health care of helpers. Zagreb: Society for Psychological Assistance.

Ajduković, D. (2001.) Needs and protection of children in Croatia: A decade review. Zagreb: Ministry of Labour and Social Welfare.

Ajduković, D. (2003.) (ur.) Socijalna rekonstrukcija zajednice: Psihološki procesi, rješavanje sukoba i socijalna akcija. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć.

Radovi

Ajduković, D. i Ajduković, M. (2000.) Community based programme in meeting the psychosocial needs of children in resettlement process. U: L. van Willigen (ur.) Health hazards of organized violence in children (II). Utrecht: Pharos, 169-177.

Ajduković, D. i Ajduković, M. (2003.) Systemic approaches to early interventions in a community affected by organized violence. U: R. Ørner and U. Schnyder (ur.) *Reconstructing early interventions after trauma*. Oxford: Oxford University Press, 82-92.

Ajduković, D. (2003.) Socijalna rekonstrukcija zajednice. U: D. Ajduković (ur.) *Socijalna rekonstrukcija zajednice: Psihološki procesi, rješavanje sukoba i socijalna akcija*. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 11-39.

Čorkalo D. i Ajduković, D. (2003.) Uloga škole u poslijeratnoj socijalnoj rekonstrukciji zajednice. *Dijete i društvo*, 5 (2-3), 219-233.

Ajduković, D. i Čorkalo, D. (2004.) Trust and betrayal in war. U: Stover, E. i Weinstein, H. (ur.) *My neighbor, my enemy: Justice and community in the aftermath of mass atrocity*. Cambridge University Press, 287-302.

Biro, M., Ajduković, D., Čorkalo, D., Djipa, D., Milin, P. i Weinstein, H. (2004.) Attitudes towards justice and social reconstruction in Bosnia and Herzegovina and Croatia. U: Eric Stover i Harvey Weinstein (ur.) *My neighbor, my enemy: Justice and community in the aftermath of mass atrocity*. Cambridge University Press, 183-205.

Čorkalo, D., Ajduković, D., Weinstein, H., Stover, E., Djipa, D. i Biro, M. (2004.) Neighbors again? Inter-community relations after ethnic violence. U: Stover, E. i Weinstein, H. (ur.) *My neighbor, my enemy: Justice and community in the aftermath of mass atrocity*. Cambridge University Press, 143-161.

Freedman, S., Čorkalo, D., Levy, N., Abazovic, D., Leebaw, B., Ajduković, D., Djipa, D. i Weinstein, H. (2004.) Public education and social reconstruction in Bosnia and Herzegovina and Croatia. U: Stover, E. i Weinstein, H. (ur.) *My neighbor, my enemy: Justice and community in the aftermath of mass atrocity*. Cambridge University Press, 226-247.

Ajduković, D. i Čorkalo, D. (2004.) Socijalni kontekst kao izazov za "Novu vukovarsku školu". Vukovar: Europski dom Vukovar, 23-32.

Ajduković, D. (2004.) Social contexts of traumatization and healing. *Medicine, Conflict and survival*, 20 (2), 120-135.

Kvalifikacijski radovi za kolegij "Evaluacijska istraživanja u psihosocijalnom radu"

Ajduković, D. (1996.) Planiranje, programiranje i vođenje psihosocijalne pomoći. U: Pregrad, J. (ur.) *Stres, trauma, oporavak*. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 247-256.

Ajduković, D., Saur, B. i Ajduković, M. (1996.) Evaluacija psihosocijalnih programa –

radna bilježnica. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć.

Ajduković, D. (2004.) Model evaluacije izobrazbe supervizora. Regionalna konferencija Izazovi superviziju u Jugoistočnoj Europi, Opatija, ožujak 4.-6.

Ajduković, D. i Čorkalo, D. (2004.) Trust and betrayal in war. U: Stover, E. i Weinstein, H. (ur.) My neighbor, my enemy: Justice and community in the aftermath of mass atrocity. Cambridge University Press, 287-302.

PROF. DR. SC. MARINA AJDUKOVIĆ

Pravni fakultet, Studijski centra socijalnog rada

marina@dpp.hr

Datum zadnjeg izbora: 14. svibnja 2002. izbrana u trajno znanstveno-nastavno zvanje redovitog profesora

Marina Ajduković rođena je 1958. godine u Osijeku, gdje je završila osnovnu školu i gimnaziju. Dvopredmetni studij psihologije (A predmet) i sociologije (B predmet) završila je 1980. godine na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, gdje je 1982. godine magistrirala, a 1986. godine doktorirala iz područja psihologije. Od 1980. do 1985. godine radila je kao stručni suradnik u Zavodu za socijalni rad Republike Hrvatske. Od 1985. godine radi na Pravnom fakultetu u Zagrebu, Studijski centar za socijalni rad. Predaje kolegije "Socijalni rad i delinkvencija", "Grupni tretman" i "Sudska psihologija". Sudjeluje u nastavi kao nositelj kolegija na Poslijediplomskom studiju iz psihologije pri Filozofskom fakultetu, Poslijediplomskom studiju iz kaznenopravnih znanosti pri Pravnom fakultetu i Poslijediplomskom studiju iz psihotraumatologije pri Medicinskom fakultetu. Voditeljica je poslijediplomskog studija "Teorija i metodologija socijalnog rada". Do sada je objavila više od 100 znanstvenih i stručnih radova, te 10 knjiga bilo kao jedini autor, koautor ili urednica. Sudjelovala je ili vodila veći broj znanstveno-istraživačkih projekta kao npr. "AIDS i mladi", "Psihosocijalni aspekti zlostavljanja i zanemarivanja djece", "Tamne brojke kriminaliteta mladih", "Modeli akcijskih i evaluacijskih istraživanja u socijalnom radu", "Psihosocijalne potrebe djece u dječjim domovima". Član je većeg broja domaćih i međunarodnih udruženja kao što je Hrvatsko psihološko društvo, Međunarodno udruženje za prevenciju zlostavljanja i zanemarivanja djece, Europsko udruženje za pravo i psihologiju, Međunarodno udruženje škola za socijalni rad. Član je osnivač Društva za psihološku pomoć. U razdoblju 2001. do 2004. vodila je prvu edukaciju iz supervizije u Hrvatskoj.

Popis radova u razdoblju 2000. do 2004.

Knjige

Ajduković, D. i Ajduković, M. (2000.) Mental health care of helpers. Zagreb: Society for Psychological Assistance.

Ajduković, M. (2001.) (ur.) Nasilje nad djecom u obitelji. Zagreb: Vijeće za djecu RH.

Ajduković, M. i Cajvert, Lj. (2004.) (ur.) Supervizija u psihosocijalnom radu. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć.

Ajduković, M. i Pavleković, G. (2004.) (ur.) Nasilje nad ženom u obitelji. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć. II nadopunjeno izdanje.

Radovi

Ajduković, M. i Sladović, B. (2000.) Neka obilježja života djece u dječjim domovima. *Dijete i društvo*, 2 (2) 149-161.

Ajduković, M. i Delale, E.A. (2000.) Stil odgoja u obitelji kao činitelj rizika i zaštite u razvoju poremećaja u ponašanju djece i mladeži. U: Bašić, J. i Janković, J. (ur.) Rizični i zaštitni čimbenici u razvoju poremećaja u ponašanju djece i mladeži. Zagreb: Povjerenstvo za prevenciju poremećaja u ponašanju djece i mladeži i zaštitu djece s poremećajima u ponašanju, 171-187.

Ajduković, M. (2000.) Mitovi i činjenice o nasilju nad ženama u RH. U: Zbornik radova Položaj žena u Republici Hrvatskoj, Zagreb: Državni zavod za zaštitu obitelji, materinstva i mladeži i Povjerenstvo Vlade RH za pitanje jednakosti spolova, 101-108.

Ajduković, M. (2000.) Ugrožen razvoj adolescenata u obitelji i zajednici. U: Zbornik radova Položaj adolescenata u obitelji. Zagreb: Državni zavod za zaštitu obitelji, materinstva i mladeži i Ministarstvo rada i socijalne skrbi, 109-120.

Ajduković, M., Delale, E.A. i Družić, O. (2000) Mogućnosti psihoedukativnih radionica u razvoju otpornosti djece, U: Bašić, J. i Janković, J. (ur.) Rizični i zaštitni čimbenici u razvoju poremećaja u ponašanju djece i mladeži. Zagreb: Povjerenstvo za prevenciju poremećaja u ponašanju djece i mladeži i zaštitu djece s poremećajima u ponašanju, 261- 274.

Ajduković, M. (2000.) Krizni događaj i kriza kao psihičko stanje. U: Arambašić, L. (ur.) Psihološke krizne intervencije. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 33- 55.

Ajduković, M. (2000.) Individualna sažeta psihološka integracija traume. U:

Arambašić, L. (ur.) Psihološke krizne intervencije. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć 149-162.

Arambašić, L. i Ajduković, M. (2000.) Sažeta psihološka integracija traume: Specifični grupni postupak u okviru kriznih intervencija, U: Arambašić, L. (ur.) Psihološke krizne intervencije. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć 121- 149.

Ajduković, M. i Ajduković, D. (2001.) Zbog čega je ugroženo mentalno zdravlje pomagača? U: Samec, T. i Slobodnjak, V. (ur.) Psihične traume v otroštvu in adolescenci. Ljubljana: Inštitut za psihologijo osebnosti, 60-63.

Ajduković, M. (2001.) Utjecaj zlostavljanja i zanemarivanja na psihosocijalni razvoj djece. Dijete i društvo, 3 (1-2), 59- 75.

Ajduković, M. (2001.) Prevencija zlostavljanja i zanemarivanja djece. Dijete i društvo, 3 (1-2), 161-171.

Ajduković, M. (2001.) Poslijediplomsko obrazovanje – pretpostavka razvoja socijalnog rada socijalnog rada u 21. stoljeću. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 8 (2), 135- 152.

Ajduković, M., Družić, O. i Muslić, Lj. (2001.) Evaluacija ishoda psihoedukativnog pristupa u jačanju mentalnog zdravlja djece u zajednicama povratka. U: Janković, J. i Bašić, J. (ur.) Prevencija poremećaja u ponašanju djece u lokalnoj zajednici. Zagreb: Povjerenstvo Vlade RH za prevenciju poremećaja u ponašanju djece i mladeži i zaštitu djece s poremećajima u ponašanju, 149-166.

Ajduković, M. i Cajvert, Lj. (2001.) Supervizija psihosocijalnog rada kao specifični oblik podrške i pomoći socijalnim radnicima i drugim stručnjacima u sustavu socijalne skrbi. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 8 (2), 195- 215.

Ajduković, M. (2002.) Kako pretočiti iskustva u radu s djecom, stradalnicima rata u djelotvornu praksu s djecom u mirnodopskim uvjetima. Dijete i društvo, 161 – 173.

Ajduković, M. i Sladović Franz, B. (2003.) Razumijevanje sukoba. U: Ajduković, D. (ur.) Socijalna rekonstrukcija zajednice. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 195 – 210.

Ajduković, M. (2003.) Nasilje u obitelji. U: Puljiz, V. i Bouillet, D. (ur.) Nacionalna obiteljska politika. Zagreb: Državni zavod za zaštitu obitelji, materinstva i obitelji, 239-274.

Ajduković, M. (2003.) Obrazovanje socijalnih radnika: Kako dalje?. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 10 (1), 5- 19.

Ajduković, D. i Ajduković, M. (2003.) Systematic approaches to early interventions in community affected by organized violence. U: R. Orner & U. Schnyder (Eds.) Reconstructing early interventions after trauma. Inovations in the care of survivors.

Oxford: Oxford University Press.

Ajduković, M. i Cajvert, L. (2003.) The development of social work supervision in countries in transition: Reflections from Croatia and Bosnia-Herzegovina. *Social Work in Europe*, 10(2) 11-22.

Ajduković, M. i Sladović Franz, B. (2003.) Prevladavanje sukoba. U: Ajduković, D. (ur.) *Socijalna rekonstrukcija zajednice*. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 211-230.

Ajduković, M. (2003.) Pretpostavke konstruktivnog rješavanja problema i sukoba u procesu socijalne rekonstrukcije. U: Ajduković, D. (ur.) *Socijalna rekonstrukcija zajednice*. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 231- 256.

Ajduković, M. (2003.) Socijalna akcija u zajednici. U: Ajduković, D. (ur.) *Socijalna rekonstrukcija zajednice*. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 271 – 307.

Ajduković, M. (2003.) Grupni tretman. U: Biro, M. i Butollo, W. (ur.) *Klinička psihologija*. München: Katedra za kliničku psihologiju Ludwig Maximilianis Universität i Novi Sad: Futura publikacija, 322-333.

Pregrad, J. i Ajduković, M. (2003.) The development of supervision in Croatia. *Supervision*, 1/2003, 23- 26.

Ajduković, M. (2003.) Sudjelovanje mladih i mogućnost grupa za socijalnu akciju u prevenciji poremećaja u ponašanju djece i mladih u lokalnoj zajednici. U: Bašić, J. i Janković, J. (ur.) *Lokalna zajednica – izvorište nacionalne strategije prevencije poremećaja u ponašanju djece i mladih*. Zagreb: Državni zavod za zaštitu obitelji, materinstva i mladeži i Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske za prevenciju poremećaja u ponašanju djece i mladih, 31-42.

Majdak, M. i Ajduković, M. (2003.) Kako pripremiti studente socijalnog rada za kritičko mišljenje i djelovanje u području maloljetničke delinkvencije. *Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada*, 10 (1), 71-87.

Ajduković, M. (2004.) Psihosocijalne intervencije s počiniteljima nasilja u obitelji. *Hrvatski ljetopis za kazneno pravo i praksu*, 11 (1) 171-199.

Ajduković, M. i Ajduković, D. (2004.) Model evaluacije i učinci projekta "Uvođenje supervizije u sustav socijalne skrbi". *Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada*, 11 (1) 5- 41.

Ajduković, M. (2004.) Pristupi zbrinjavanju djece bez odgovarajuće skrbi u Europi. *Revija za socijalnu politiku*, 11 (3-4), 299-320.

Ajduković, M. i Sladović Franz, B. (2004.) Samoprocjena ponašanja mladih u dječjim domovima i udomiteljskim obiteljima u Hrvatskoj. *Društvena istraživanja*, 13 (6), 74, 1031- 1054.

1. Kvalificirajući radovi za kolegij "Psihosocijalni rizici u životnom vijeku"

Ajduković, M. i Pavleković, G. (2004.) (ur.) Nasilje nad ženom u obitelji. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć. II nadopunjeno izdanje.

Ajduković, M. (2004.) Psihosocijalne intervencije s počiniteljima nasilja u obitelji. Hrvatski ljetopis za kazneno pravo i praksu, 11 (1) 171-199.

Ajduković, M. (2003.) Nasilje u obitelji. U: Puljiz, V. i Bouillet, D. (ur.) Nacionalna obiteljska politika. Zagreb: Državni zavod za zaštitu obitelji, materinstva i obitelji, 239-274.

Ajduković, M. (2001.) Prevencija zlostavljanja i zanemarivanja djece. Dijete i društvo, 3 (1-2), 161-171.

Ajduković, M. (2001.) (ur.) Nasilje nad djecom u obitelji. Zagreb: Vijeće za djecu RH.

2. Kvalificirajući radovi za kolegij "Psihosocijalni pristup u socijalnom radu"

Ajduković, D. i Ajduković, M. (2003.) Systematic approaches to early interventions in community affected by organized violence. U: R. Orner & U. Schnyder (Eds.) Reconstructing early interventions after trauma. Inovations in the care of survivors. Oxford: Oxford University Press.

Ajduković, M. (2003.) Socijalna akcija u zajednici. U: Ajduković, D. (ur.) Socijalna rekonstrukcija zajednice. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 271 – 307.

Ajduković, M. (2000.) Krizni događaj i kriza kao psihičko stanje. U: Arambašić, L. (ur.) Psihološke krizne intervencije. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 33- 55.

Ajduković, M. (2000.) Individualna sažeta psihološka integracija traume. U: Arambašić, L. (ur.) Psihološke krizne intervencije. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć 149-162.

Ajduković, M. (1997.) Grupni pristup u psihosocijalnom radu. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć.

3. Kvalificirajući radovi za kolegij "Supervizija u psihosocijalnom radu"

Ajduković, M. i Cajvert, Lj. (2004.). (ur.) Supervizija u psihosocijalnom radu. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć.

Ajduković, M. i Ajduković, D. (2004.) Model evaluacije i učinci projekta Uvođenje supervizije u sustav socijalne skrbi. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 11 (1) 5-41.

Ajduković, M. i Cajvert, L. (2003.) The development of social work supervision in countries in transition: Reflections from Croatia and Bosnia-Herzegovina. Social Work in Europe, 10(2) 11-22.

Pregrad, J. i Ajduković, M. (2003.) The development of supervision in Croatia. Supervision, 1/2003, 23- 26.

Ajduković, M. i Cajvert, Lj. (2001.) Supervizija psihosocijalnog rada kao specifični oblik podrške i pomoći socijalnim radnicima i drugim stručnjacima u sustavu socijalne skrbi. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 8 (2), 195- 215.

4. Kvalificirajući radovi za kolegij "Profesionalni stres i mentalno zdravlje pomagača"

Ajduković, D. i Ajduković, M. (2000.) Mental health care of helpers. Zagreb: Society for Psychological Assistance.

Ajduković, M. i Žižak, A. (1999.) Izvori, znakovi i mogućnosti smanjivanja profesionalnog stresa i sagorijevanja u odgojnom radu. Zbornik radova "Odgoj u domovima - kako dalje". Zagreb: Ministarstvo rada i socijalne skrbi, 135 - 148.

Ajduković, M. Ajduković, D. i Ljubotina, D. (1997.) Mental health care for helpers: A necessary ingredient of trauma recovery training and assistance in war zones. U: Ajduković, D. (Ed.) Trauma recovery training: Lessons learned. Zagreb: Society for Psychological Assistance, 201-215.

Ajduković, M. & Ajduković, D. (1996.) Mental health care for helpers: Experiences from a training program. U: Tata Arcel, L. (Ed.) War violence, trauma and coping process. Copenhagen: Rehabilitation Centre for Torture Victims, 314-318.

Ajduković, M. i Hudina, B. (1996.) Značaj učinkovite komunikacije u radu pomagača. U: Pregrad, J. (Ur.) Stres, trauma, oporavak. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 7-26.

5. Kvalificirajući radovi za kolegij "Odabrane teme iz metodologije istraživanja"

Ajduković, M. i Ajduković, D. (2004.) Model evaluacije i učinci projekta "Uvođenje supervizije u sustav socijalne skrbi". Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 11 (1) 5- 41.

Ajduković, M., Družić, O. i Muslić, Lj. (2001.) Evaluacija ishoda psihoedukativnog pristupa u jačanju mentalnog zdravlja djece u zajednicama povratka. U: Janković, J. i Bašić, J. (ur.) Prevencija poremećaja u ponašanju djece u lokalnoj zajednici. Zagreb: Povjerenstvo Vlade RH za prevenciju poremećaja u ponašanju djece i mladeži i zaštitu djece s poremećajima u ponašanju, 149-166.

Ajduković, M. i Ajduković, D. (1990.) Eksperimentalna evaluacija edukativnog seminara o AIDS-u. *Socijalni rad*, 4 (1-2), 89-96.

Ajduković, M. (1989.) Značaj strategije izbora uzorka u izučavanju delinkventnog ponašanja. *Zbornik Pravnog fakulteta u Zagrebu*, 39 (3), 343-354.

PROF. DR. SC. JOSIP JANKOVIĆ

Pravni fakultet u Zagrebu, Studijski centar socijalnog rada

jjankovi@pravo.hr

Datum zadnjeg izbora: travanj 2005. izabran u znanstveno-nastavno zvanje izvanrednog profesora

Josip Janković rođen je u Đakovu 1943. godine gdje je završio osnovnu školu i gimnaziju. Na Filozofskom fakultetu u Zagrebu diplomirao je psihologiju kao prvi i sociologiju kao drugi glavni predmet 1972. godine. Magistarski rad pod naslovom: "Evaluacija uspješnosti liječenja alkoholičara na odjelu za liječenje alkoholizma Neurohijatrijske bolnice "Dr. Ivan Barbot" u Popovači" obranio je 1984. godine. Doktorsku disertaciju pod naslovom "Interakcijsko komunikativni pristup u socijalnom radu s porodicom alkoholičara" obranio je na Fakultetu političkih nauka "Veljko Vlahović" u Sarajevu 1989. godine i stekao doktorat s područja socijalnog rada i socijalne politike.

Sa Studiju za socijalni rada surađuje od 1985/86. kao vanjski suradnik na kolegiju Socijalni rad s porodicom gdje je 1986. izabran za znanstvenog asistenta. Vodi kolegije "Socijalni rad s porodicom", "Obiteljska terapija" i "Preventivni programi u socijalnom radu". Na poslijediplomskom studiju "Teorija i metodologija socijalnog rada" voditelj je dva kolegija. Sudjelovao je u nizu znanstveno-istraživačkih projekata. U znanstveno istraživačkom projektu "Organizacija lokalne zajednice i podrška obitelji u posebnim uvjetima" bio je nositelj pod-projekta "Obitelj u Hrvatskoj danas". Voditelj je istraživačkog projekta "Obitelj u Hrvatskoj nakon rata". Kao istraživač je sudjelovao u znanstveno-istraživačkom projektu "Socijalna politika i socijalni razvoj", a trenutno sudjeluje u projektu "Modeli akcijskih i evaluacijskih istraživanja u socijalnom radu". Do sada objavio je samostalno ili u suautorstvu i su-uredništvu 15 knjiga, 25 znanstvenih 34 stručna rada, te 3 prethodna priopćenja. Od objavljenih knjiga posljednje dvije knjige koje su tiskane sveučilišni su udžbenici.

Popis radova u razdoblju 2000. do 2004.

Knjige

Janković, J. (2004.) *Pristupanje obitelji – Sustavni pristup*. Zagreb: Alinea.

Janković, J. (2004.) Savjetovanje – Psihodinamski pristup. Zagreb: Et cetera.

Janković, J. (2004.) Savjetovanje u psihosocijalnom radu. Zagreb: Et cetera.

Bašić, J. i Janković, J. (ur.) (2003.) Lokalna zajednica izvorište Nacionalne strategije prevencije poremećaja u ponašanju djece i mladih. Zagreb: Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske za prevenciju poremećaja u ponašanju djece i mladeži i zaštitu djece s poremećajima u ponašanju.

Janković, J. i Peko, A. (ur.) (2002.) Zajedno jači - 2. Zagreb: PRONI centar za socijalno podučavanje.

Bašić, J. i Janković, J. (ur.) (2001.) Rizični i zaštitni čimbenici u razvoju poremećaja u ponašanju djece i mladih. Zagreb: Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske za prevenciju poremećaja u ponašanju djece i mladeži i zaštitu djece s poremećajima u ponašanju.

Janković, J. i Bašić, J. (ur.) (2001.) Prevencija poremećaja u ponašanju djece i mladih u lokalnoj zajednici. Zagreb: Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske za prevenciju poremećaja u ponašanju djece i mladeži i zaštitu djece s poremećajima u ponašanju.

Peko, A. i Janković J. (ur.) (2000.) Zajedno jači. Osijek: PRONI centar za socijalno podučavanje.

Radovi

Janković, J., Berc, G. i Blažeka, S. (2004.) Činitelji rizika u ratom pogođenim krajevima. *Naša škola*, 50 (27), 67 – 85.

Janković, J. i Koren, Z. (2003.) Poremećaji djece predškolske dobi u odnosu na spol prema percepciji roditelja i odgajateljica. *Socijalna psihijatrija*, 2 (31), 85 – 95.

Janković, J. (2003.) Uloga školskog ocjenjivanja u odgojno – obrazovnom procesu. *Naša škola*, 49 (23), 3 – 15.

Janković, J. (2003.) Obitelj i lokalna zajednica u prevenciji poremećaja u ponašanju i psihosocijalnom funkcioniranju djece i mladih. U: Bašić, J. i Janković, J. (ur.) *Lokalna zajednica izvorište Nacionalne strategije prevencije poremećaja u ponašanju djece i mladih*. Zagreb: Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske za prevenciju poremećaja u ponašanju djece i mladeži i zaštitu djece s poremećajima u ponašanju, 59 – 74.

Janković, J., Berc, G. i Blažeka, S. (2002.) Obiteljske vrednote kao obiteljsko- ekološki činitelj. *Socijalna ekologija*, 11 (3), 189 – 215.

Janković, J. i Koren, Z. (2002.) Psihički problemi djece predškolske dobi u percepciji roditelja i odgajateljica. *Socijalna psihijatrija*, 30 (1), 3 –10.

Janković, J. i Koren Z. (2002.) Ponašanje djece predškolske dobi u percepciji roditelja i

odgajatelja. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 9 (1), 5 – 16.

Janković, J. (2002.) Školski socijalni rad. Napredak, 143 (1), 47 – 59.

Janković, J. (2002.) Zlostavljanje djece i područja njegove prevencije. Napredak, 143 (3), 47 – 59.

Janković, J. (2001.) Ponašanje i spol djece predškolske dobi. Kriminologija i socijalna integracija, 9 (1-2), 11 – 19.

Janković, J., Rambousek, M. i Blažeka, S. (2001.) Inkluzija u lokalnoj zajednici. U: Bašić, J. i

Janković, J. (ur.) Prevencija poremećaja u ponašanju djece i mladih u lokalnoj zajednici. Zagreb: Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske za prevenciju poremećaja u ponašanju djece i mladeži i zaštitu djece s poremećajima u ponašanju, 167 – 185.

Janković, J., Blažeka, S. i Rambousek, M. (2001.) Intervencija u socijalizacijski proces djece s posebnim potrebama. U: Bašić, J. i Janković, J. (ur.) Rizični i zaštitni čimbenici u razvoju poremećaja u ponašanju djece i mladih. Zagreb: Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske za prevenciju poremećaja u ponašanju djece i mladeži i zaštitu djece s poremećajima u ponašanju, 275 – 293.

Janković, J. (2000.) Psihičke posljedice rata i progonstva kod djece stradalnika rata 1991/95. u Hrvatskoj, U: Duraković-Belko, E. i Powell, S. (ur.) Psihosocijalne posljedice rata – Rezultati empirijskih istraživanja provedenih na području bivše Jugoslavije. Sarajevo, 195 – 198.

Kvalificirajući radovi za kolegij "Modeli pristupanja obitelji"

Janković, J. (2004.) Savjetovanje i psihodinamski pristup. Zagreb: Et cetera.

Janković, J., Berc, G. i Blažeka, S. (2002.) Obiteljske vrednote kao obiteljsko - ekološki činitelj. Socijalna ekologija, 11 (3), 189 – 215.

Janković, J. (1998.) Vrednote u kontekstu obiteljskog sustava. Revija za socijalnu politiku, 1, 13-22.

Janković, J. (1996.) Pristupanje obitelji. Zagreb: Alinea.

Janković, J. (1994.) Obitelj i droga. Zagreb: Školske novine.

DOC. DR. SC. ŽELJKA KAMENOV

Sveučilište u Zagrebu
Filozofski fakultet, Odsjek za psihologiju

zkamenov@ffzg.hr

Datum zadnjeg izbora: 12. 12. 2001. godine izabrana u zvanje docenta.

Željka Kamenov rođena je 1963. godine u Zagrebu, gdje je završila osnovno i srednješkolsko obrazovanje. 1987. godine diplomirala je psihologiju na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Godine 1988. primljena je u radni odnos u Odsjek za psihologiju Filozofskog fakulteta u Zagrebu kao postdiplomant pripravnik. Magistrirala je 1991. godine obranom rada pod naslovom "Neke determinante atribucija uspjeha i neuspjeha srednjoškolaca". Znanstveni stupanj doktora znanosti stekla je 1998. godine obranom disertacije pod naslovom "Socijalna (ne)prikladnost prosudbe o uzrocima ponašanja temeljene na grupnoj pripadnosti". Na dodiplomskoj nastavi predaje kolegij Socijalna psihologija I, Osnove socijalne psihologije za studente sociologije te Socijalnu psihologiju studentima kriminalistike. Na poslijediplomskom studiju psihologije od 1998. godine predaje teme iz područja kognitivne socijalne psihologije. Od iste godine sudjeluje i u nastavi poslijediplomskog studija iz glotodidaktike, a od 2003. na poslijediplomskom studiju socijalnog rada predaje gradivo vezano uz mjerenje stavova. Uključena je i u obrazovanje sveučilišnog nastavnog osoblja kroz program "Aktivno učenje i kritičko mišljenje u visokoškolskoj nastavi" u kojem sudjeluje kao jedan od voditelja. Trenutno je suradnica na projektu "Psihosocijalni aspekti socijalne rekonstrukcije zajednica",. Od 2003. godine vodi, u suradnji s Odsjekom za psihologiju u Novom Sadu, međunarodni projekt "Nacionalni i europski identitet". Članica je Hrvatskog psihološkog društva, Hrvatske psihološke komore, Hrvatskog društva za kognitivno-bihevioralnu terapiju te član-osnivač Društva za psihološku pomoć. Do sada je objavila dvanaest znanstvenih radova, od kojih su tri objavljena u časopisima koji su citirani u tercijarnim publikacijama, i uredila tri knjige. Podnijela je tridesetak priopćenja na domaćim i međunarodnim znanstvenim i stručnim skupovima.

Popis radova u razdoblju 2000. do 2004.

Ljubin, T. i Kamenov, Ž. (2004). Podržavanje mitova o silovanju među studentima: Razlike po spolu i studijskom usmjerenju. *Socijalna psihijatrija*, 32 (2), 58-65.

Kamenov, Ž., Ljubin, T. i Vurnek, M. (2004). Mjerenje stavova prema žrtvama silovanja: Modifikacija Fieldove skale stavova prema silovanju. *Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada*, 11 (2), 271-288.

Kamenov, Ž. i Jelić, M. (2003.) Validacija instrumenta za mjerenje privrženosti u različitim vrstama bliskih odnosa: Modifikacija Brennanova Inventara iskustava u bliskim vezama. *Suvremena psihologija*, 6 (1), 73-91.

Korajlija A. L., Jokić-Begić, N. i Kamenov, Ž. (2003.) Koliko je za neuspjeh u studiju odgovoran perfekcionizam i negativni atribucijski stil?. *Socijalna psihijatrija*, 31 (1), 191-197.

Čorkalo, D. i Kamenov, Ž. (2003.) National identity and social distance: Does in-group

loyalty lead to outgroup hostility?. *Review of Psychology*, 10 (2), 85-94.

Jokić-Begić N, Lauri-Korajlija A, Begić D i Kamenov Ž. (2003.) Does cognitive-behavior group therapy change level of perfectionism in panic disorder?. *Psychiatrie*, 7 (4), 125.

Lugomer-Armano, G., Kamenov, Ž. i Ljubotina, D. (2002.) Problemi i potrebe mladih u Hrvatskoj. U: Izvještaj s XI ljetne psihologijske škole. Odsjek za psihologiju i Klub studenata Filozofskog fakulteta u Zagrebu. Zagreb: GZAOP.

Kamenov, Ž. i Stiperski Z. (2001.) Prilagodba životu u Zagrebu: usporedba starosjedilaca i doseljenika. *Socijalna ekologija*, 10 (1-2), 15-26.

Čorkalo, D., Kamenov, Ž. i Tadinac-Babić, M. (2001.) Autoritarnost, stav prema stanju demokracije i percepcija razvojnih ciljeva Hrvatske. *Društvena istraživanja*, 56, 1159-1177.

Velić, R., Kamenov, Ž. i Simić, O. (2000.) Što se krije pod pojmom "samomotrenje"? Prilog analizi Snyderovog konstrukta. *Suvremena psihologija*, 3 (1-2), 1-20.

Kvalifikacijski radovi za kolegij "Socijalna kognicija"

Ljubin, T. i Kamenov, Ž. (2004.) Podržavanje mitova o silovanju među studentima: Razlike po spolu i studijskom usmjerenju. *Socijalna psihijatrija*, 32 (2), 58-65.

Kamenov, Ž., Ljubin, T. i Vurnek, M. (2004.) Mjerenje stavova prema žrtvama silovanja: Modifikacija Fieldove skale stavova prema silovanju. *Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada*, 11 (2), 271-288.

Kamenov, Ž. i Jelić, M. (2003.) Validacija instrumenta za mjerenje privrženosti u različitim vrstama bliskih odnosa: Modifikacija Brennanova Inventara iskustava u bliskim vezama. *Suvremena psihologija*, 6 (1), 73-91.

Čorkalo, D., Kamenov, Ž. i Tadinac-Babić, M. (2001.) Autoritarnost, stav prema stanju demokracije i percepcija razvojnih ciljeva Hrvatske. *Društvena istraživanja*, 56, 1159-1177.

Velić, R., Kamenov, Ž. i Simić, O. (2000.) Što se krije pod pojmom "samomotrenje"? Prilog analizi Snyderovog konstrukta. *Suvremena psihologija*, 3 (1-2), 1-20.

Pravni fakultet u Zagrebu, Studijski centar socijalnog rada

mladen.knezevic@pravo.hr

Datum zadnjeg izbora: 18. prosinca 2002. u znanstveno-nastavno zvanje izvanrednog profesora

Mladen Knežević rođen je 1949. u Novom Mestu, Republika Slovenija. U Zagrebu studirao na Višoj školi za socijalne radnike. Diplomirao 1972. godine. Od siječnja 1973. godine do kolovoza 1977. godine radio kao socijalni radnik u tadašnjem Odgojno-popravnom domu u Glini. Od 1977. godine radi u tadašnjem Kazneno popravnom domu "Lipovica" u Popovači.

Završio i dopunska obrazovanja iz područja grupne terapije i terapije alkoholičara. Za svoju stručnu djelatnost primio priznanje, posebnu plaketu Udruženja penologa Jugoslavije. Sredinom 80-tih godina započeo je kontinuiranu suradnju sa Studijem za socijalni rad i vježbe grupnog socijalnog rada održavane su kombinirano u OKPD Lipovica i na fakultetu. Godine 1985. diplomirao sociologiju na Fakultetu za društvene znanosti in novinarstvo u Ljubljani. Na istom fakultetu magistrirao 1990. godine, a 1993. doktorirao. Na Studijskom centru Socijalnog rada radi od 1994. godine. Uveo je novi kolegij Teorija socijalnog rada i kolegij Socijalni rad u penalnim ustanovama. Redovito surađuje kao gost nastavnik na Fakulteti za socialno delo v Ljubljani za koju je izradio program postdiplomskog specijalističkog studija iz područja socijalnog rada u izvršenju kaznenih sankcija, u kojem sudjeluje kao nositelj.

Popis radova u razdoblju 2000. do 2005.

Radovi

Knežević, M, Ovsenik, M. i Rok Jerman, J (2005.) Work values and success in studying: Similarities and differences between social work students in Croatia and Slovenia. *International Social Work*, 48 (1), 21-33.

Jovančević, M., Knežević, M. i Makalouš-Smuđ, B. (2004.) The adolescent maternity in refugee population. *The European Journal of psychiatry*, 18 (2), 109-116.

Knežević, M. i Jovančević, M. (2004.) The IFEEL Pictures: Psychological trauma and perception, and interpretation of child's emotions. *Nordic Journal of Psychiatry*, 58 (2), 139-145.

Knežević, M. i Jovančević, M. (2004.) Mother's perception of child's emotions in the contexts of interfamily problems caused by some war events. U: Remschmidt, H. i Belfer, M. (ur.) *Book of abstracts of the 16th World congress of the International Association for Child and Adolescent Psychiatry and Allied Professions*. Berlin: Steinkopf.

Knežević, M. i Butler, L. (2003.) Public perceptions of social workers and social work

in the republic of Croatia. *International Journal of Social Welfare*, 12, 50-60.

Knežević, M. (2003.) Neka razmišljanja o identitetu profesije socijalnog rada. *Ljetopis studijskog centra socijalnog rada*, 10 (1), 45-60.

Knžević, M. (2002.) Can creativity in conditions of war trauma be a danger to personal development?. *Human Relations*, 55 (9), 1139-1153.

Knežević, M. i Ovsenik, M. (2001.) Work values of students and their success in studying at the Study centre for social work. *Journal of Sociology and Social Welfare*, 28 (2), 37-51.

Knežević, M. i Jovančević, M. (2001.) Model of providing psycho-social aid to refugees and displaced persons. *European Journal of Psychiatry*, 15 (1), 33-47.

Knežević, M. (2000.) Radne vrijednosti učenika osnovnih i srednjih škola u Mostaru. U: Hodge, C. i Grbin, M. (ur.) *Europa i nacionalizam*. Zagreb: Durieux, 256-266.

Kvalifikacijski radovi za kolegije "Suvremeni teorijski modeli u socijalnom radu" i "Modeli istraživanja u društvenim znanostima"

Knežević, M. i Lauren, B. (2003.) Public perceptions of social workers and social work in the republic of Croatia. *International Journal of Social Welfare*, 12, 50-60.

Knežević, M. (2003.) Neka razmišljanja o identitetu profesije socijalnog rada. *Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada*, 10 (1), 45-60.

Knežević, M. (1998/1999.) Some possibilities on the use of general systems theory and thermodynamic theory in the development of local communities. *Journal of Social Work Theory & Practice*, 1, http://www.bemidjstate.edu/sw_journal/issue1/articles/knezevic.html

Knežević, M. (1997.) Neka razmišljanja o suvremenoj teoriji socijalnog rada. *Ljetopis studijskog centra socijalnog rada*, 4, 29-41.

Knežević, M. (1996.) "Socijalno" i socijalni rad. *Revija za socijalnu politiku*, 3 (1), 17-24.

Knežević, M. (1995.) Nekoliko mogućih elemenata teorije sustava u teoriji i praksi socijalnog rada. *Ljetopis studijskog centra socijalnog rada*, 1, 125-137.

DOC. DR. SC. ZDRAVKA LEUTAR

Pravni fakultet u Zagrebu, Studijski centar socijalnog rada

zleutar@pravo.hr

Datum zadnjeg izbora: 18. prosinca 2002. izabrana u zvanje docenta

Zdravka Leutar rođena je 1966. u Tomislavgradu, BiH. Osnovno obrazovanje završila je u Tomislavgradu. Srednju školu pohađala je u Zagrebu, gdje je maturirala 1985. godine. Od 1985. do 1990. godine traje njena teološko-duhovna edukacija za redovnički život. Pripada družbi Klanjateljica Krvi Kristove. Studij za socijalni rad završila je 1994. godine. Poslijediplomski studij iz Sociologije upisala je na Karl Franzens Sveučilištu u Grazu 1996. godine. Zvanje magistra socijalnih i ekonomskih znanosti stekla je 1998. godine s temom "Familienbeziehungen und – werte im Lichte der Migrationen". Na istome Sveučilištu 1998. godine započela je redovni doktorski studij na Institutu za Sociologiju. Doktorsku disertaciju pod nazivom "Familiäre Wertorientierungen in Kroatien im Vergleich zu Österreich und Polen" uspješno je obranila 2000. godine. Po završetku studija 1994. godine zaposlila se u Hrvatskom Caritasu u Zagrebu. 1995. godine zapošljava se na Pravnom fakultetu, Studijskom centru socijalnog rada u Zagrebu, gdje radi i danas. Od 1998. godine radi na kolegiju: Socijalni rad s invalidima. U siječnju 2001. izabrana je u zvanje više asistentice na gore navedenom projektu. Od rujna 2001. kao vanjska suradnica sudjeluje u nastavi na Filozofskom fakultetu Družbe Isusove u Zagrebu. Bila je 1999. godine na dvomjesečnom internacionalnom stručnom usavršavanju u Bonnu (Njemačka) na području socijalnog rada s osobama s invaliditetom. Redovito sudjeluje na različitim edukacijama, simpozijima i kongresima s područja problematike vezane uz osobe s invaliditetom.

Popis radova u razdoblju 2000. do 2004.

Leutar, Z. (2004.) Žena između svijeta rada i obitelji. Društvena istraživanja, 6, 1159-1177.

Leutar, Z. (2003.) Odnos vršnjaka prema djeci s invaliditetom. Hrvatska revija za rehabilitacijska istraživanja, 2, 233-244.

Leutar, Z. (2002.) Nestaje li tradicionalna slika obitelji i naziru li se njezini novi profili?. U: Zbornik radova: Obitelj utočište suvremenog čovjeka i budućnost Europe. Karlovac: Paneuropska unija.

Leutar, Z. i Raič, I. (2002.) Dijete s mentalnom retardacijom u obitelji. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 1, 29 - 47.

Leutar, Z. (2002.) Slobodno vrijeme i socijalna integracija osoba s invaliditetom. U: Zbornik radova: Znajem do izjednačavanja mogućnosti za osobe s invaliditetom. Zagreb.

Leutar, Z. (2001.) Religioznost obitelji u Hrvatskoj, Austriji i Poljskoj. Bogoslovska smotra, 1, 85 – 107.

Leutar, Z. (2001.) Socijalna integracija osoba s posebnim potrebama – Interakcije s okolinom U: Pобољшanje kvalitete življenja u domovima socijalne skrbi osoba s

cerebralnom paralizom i višestrukim poteškoćama u razvoju. Zagreb: Hrvatski savez udruga cerebralne i dječje paralize, 14–28.

Leutar, Z. (2001.) Kvaliteta života osoba s invaliditetom u domu umirovljenika. U: Starenje i cerebralna paraliza. Zagreb: Hrvatski savez udruga cerebralne i dječje paralize, 47-57.

Leutar, Z. (2001.) Značenje socijalnog rada za osobe s invaliditetom. U: Osobe s invaliditetom danas i sutra, Zbornik radova. Zagreb: Državni zavod za zaštitu obitelji, materinstva i mladeži i Ministarstvo rada i socijalne skrbi.

Leutar, Z. (2001.) Akcijski programi i inicijative za osobe s invaliditetom u Europskoj Uniji. U: Osobe s invaliditetom danas i sutra, Zbornik radova. Zagreb: Državni zavod za zaštitu obitelji, materinstva i mladeži i Ministarstvo rada i socijalne skrbi.

Leutar, Z. (2000.) Socijalni položaj osoba s invaliditetom u Njemačkoj. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 1, 79-94.

Leutar, Z. (1999.) Kućna zadruga i suvremeno društvo. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 1, 93-104.

Kvalifikacijski radovi za kolegij "Invaliditet u obitelji"

Leutar, Z. (2003.) Odnos vršnjaka prema djeci s invaliditetom. Hrvatska revija za rehabilitacijska istraživanja, 2, 233-244.

Leutar, Z. i Raič, I. (2002.) Dijete s mentalnom retardacijom u obitelji. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 1, 29 - 47.

Leutar, Z. (2002.) Slobodno vrijeme i socijalna integracija osoba s invaliditetom. Zbornik radova: Znajem do izjednačavanja mogućnosti za osobe s invaliditetom, Zagreb, 123-132.

Leutar, Z. (2002.) Nestaje li tradicionalna slika obitelji i naziru li se njezini novi profili? U: Zbornik radova: Obitelj utočište suvremenog čovjeka i budućnost Europe. Karlovac: Paneuropska unija.

DOC. DR. SC. GORDANA PAVKLEKOVIĆ

Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Škola narodnog zdravlja «Andrija Štampar»

gpavleko@snz.hr

Datum zadnjeg izbora: 30. siječnja 2002. u zvanje docenta

Gordana Pavleković rođena je 1950. godine u Zagrebu, gdje je završila osnovnu školu i gimnaziju. Diplomirala na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu 1974. godine. Poslijediplomski studij iz Javnog zdravstva na Medicinskom fakultetu u Zagrebu završila 1976. godine, specijalizaciju iz Obiteljske medicine 1980. godine. Diplomirala poslijediplomskog studija iz zdravstvenog ponašanja i zdravstvenog odgoja stekla 1983. godine na University of North Carolina at Chapel Hill, USA, 1983. godine. Magistrirala 1991. godine, doktorirala 1997. godine. Od 1976. zaposlena na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao nastavnik na redovnoj dodiplomskoj nastavi (Socijalna medicina i Uvod u medicinu, Stručna praksa u zajednici, Organizacija zdravstvene zaštite i zdravstvena ekonomika, Medicinska etika) te izbornim predmetima (Što i kako učiti na medicini, Osnove komunikacijskih vještina). U poslijediplomskoj nastavi sudjeluje kao nastavnik iz područja zdravstvenog ponašanja, odnosa liječnik-bolesnik, zdravstvenog odgoja i promicanja zdravlja na svim stručnim javno zdravstvenim i kliničkim studijima Medicinskog fakulteta u Zagrebu. Nositelj je predmeta «Zdravstveno ponašanje pojedinca i zajednice» na doktorskom studiju iz Biomedicine te nastavnik na modulu «Osnove epidemioloških metoda istraživanja». Aktivan je istraživač u nacionalnim i međunarodnim programima kroničnih nezaraznih bolesti, odnosa subjektivnog i objektivnog zdravlja te odnosa organizirane samozaštite i suzaštite. Voditelj je programa promicanja zdravlja u školama, rodilištima i zajednici. Aktivan je član nacionalnih i međunarodnih udruga koje se bave pitanjima suradnje profesionalaca i laika, konzultant WHO te predsjednik Hrvatskog društva za promicanje zdravlja i zdravstveni odgoj. Objavila znanstvene radove, stručne publikacije i udžbenike iz područja medicinske etike, nasilja u obitelji, zdravstvenog odgoja i promicanja zdravlja.

Izbor radova objavljenih u razdoblju 2000. do 2004. koji su ujedno kvalificirajući za predmet "Psihosocijalni rizici u razvojnoj perspektivi"

Ajduković M i Pavleković G (ur). (2004.) Nasilje nad ženom u obitelji. Drugo dopunjeno izdanje. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć.

Lingstrom B, Stanistrat D, Koelen M, Pavleković G, Contu P (ur). (2003.) Strategy for Health in Europe. Wageningen: ETC-PHHP,

Pavleković G, i Šošić Z. (2003.) Metode rada u zdravstvenom odgoju. U: Kovačić L, (ur.) Organizacija i upravljanje u zdravstvenoj zaštiti. Zagreb: Medicinska naklada, 90-95.

Pavleković G. i Šošić Z. (2000.) Zdravstveni odgoj. U: Jakšić Ž, Kovačić L suradnici (ur.) Socijalna medicina. Zagreb: Medicinska naklada, 156-164.

Pavleković G, Kuzman M, Jureša V (ur). (2001.) Promicanje zdravlja u školi. Zagreb: Škola narodnog zdravlja "Andrija Štampar", Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu i UNICEF.

Pavleković G. (2000.) Zdravstveno ponašanje. U: Jakšić Ž, Kovačić L i suradnici (ur.) Socijalna medicina. Zagreb: Medicinska naklada,; 149-151.

DOC. DR. SC. NINOSLAVA PEĆNIK

Pravni fakultet u Zagrebu, Studijski centar socijalnog rada

ninapecnik@net.hr

Datum zadnjeg izbora: 27. lipnja 2001. izabrana u zvanje docenta

Ninoslava Pećnik rođena je 1965. godine u Zagrebu. Studij psihologije na Odsjeku za psihologiju Filozofskog fakulteta u Zagrebu završila je obranom radnje pod naslovom "Nasilje u ljubavnim vezama mladića i djevojaka i stavovi prema fizičkom zlostavljanju žena" koja je nagrađena kao izrazito vrijedan studentski istraživački rad. Na istom Odsjeku magistrirala je s temom obilježja roditelja koji zlostavljaju i zanemaruju djecu 1993. godine, a 2001. doktorirala s temom "Međugeneracijski prijenos tjelesnog zlostavljanja djece". Od 1991. godine zaposlena je na Studijskom centru socijalnog rada Pravnog fakulteta u Zagrebu gdje je predavala obvezni kolegij "Socijalni rad s grupom", a sada predaju kolegij "Socijalna psihologija". Uvela je izborni kolegij "Socijalizacija zlostavljane i zanemarene djece", kojeg predaje od 1994. godine. Na Poslijediplomskom studiju iz teorije i metodologije socijalnog rada nositelj je obveznog kolegija pod nazivom "Suvremena istraživanja u socijalnom radu". Do sada je, samostalno ili u suautorstvu, objavila 3 knjige te više od 25 znanstvenih i stručnih radova.

Kao predavač gostovala je u obrazovnim programima na University of Oxford i Woodbrook College u Velikoj Britaniji, na Department of Behavioural, Social and Legal Sciences, University of Orebro u Švedskoj te na poslijediplomskom studiju Odsjeka za psihologiju Filozofskog fakulteta te Edukacijsko-rehabilitacijskog fakulteta u Zagrebu. Članica je ekspertne grupe za roditeljske vještine, posebice za prevenciju roditeljskog nasilja nad djecom koja djeluje pri Odboru za socijalnu koheziju Vijeća Europe.

Popis radova u razdoblju 2000. do 2004.

Knjige

Pećnik, N. (2003.) Međugeneracijski prijenos zlostavljanja djece. Jastrebarsko: Naklada Slap.

Raboteg-Šarić, Z., Pećnik, N. i Josipović, V. (2003.) Jednoroditeljske obitelji: Osobni

doživljaj i stavovi okoline. Zagreb: Državni zavod za zaštitu obitelji, materinstva i mladeži.

Radovi

Pećnik, N. i Raboteg-Šarić, Z. (2005.) Neformalna i formalna podrška jednoroditeljskim i dvoroditeljskim obiteljima. *Revija za socijalnu politiku*, 1, 1-21.

Pećnik, N. (2003.) Inventar rizičnosti za zlostavljanje djeteta: Prikaz instrumenta i njegove validacije u Hrvatskoj. *Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada*, 10 (2), 211-228.

Pećnik, N. (2001.) Teorijski pristupi objašnjenju zlostavljanja i zanemarivanja djece. *Dijete i društvo*, 3 (1-2), 33-57.

Pećnik, N. (2001.) Kako znanstvene spoznaje o uzrocima i korelatima zlostavljanja i zanemarivanja djece u obitelji pretočiti u djelotvornu praksu?. U: Ajduković, M. (ur.) *Nasilje nad djecom u obitelji: Preporuke stručnjaka Vladi RH za unapređenje prevencije i neposrednog rada s djecom zlostavljanom u obitelji*. Zagreb: Državni zavod za zaštitu obitelji, materinstva i mladeži, 129-141.

Pećnik, N. (2001.) Prilog prevenciji međugeneracijskog prijenosa zlostavljanja djece u obitelji. U: Bašić, J. i Janković, J. (ur.) *Prevencija u lokalnoj zajednici*. Zagreb: Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske za prevenciju poremećaja u ponašanju djece i mladeži i zaštitu djece s poremećajima u ponašanju, 125-142.

Pećnik, N. (2000.) Kognitivne procjene i suočavanje sa zlostavljanjem u djetinjstvu kao čimbenici rizika i zaštite. U: Bašić, J. i Janković, J. (ur.) *Rizični i zaštitni čimbenici u razvoju poremećaja u ponašanju djece i mladeži*. Zagreb: Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske za prevenciju poremećaja u ponašanju djece i mladeži i zaštitu djece s poremećajima u ponašanju, 201-220.

Ajduković, M., Mamula, M., Pećnik, N. i Tolle, N. (2000.) *Nasilje u partnerskim odnosima*. U: Ajduković, M. i Pavleković, G. (ur.) *Nasilje nad ženom*. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 57-68.

Ajduković, M. i Pećnik, N. (2000.) *Međugeneracijski prijenos nasilja u obitelji*. U: Ajduković, M. i Pavleković, G. (ur.) *Nasilje nad ženom*. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 69-80.

Kvalifikacijski radovi za kolegij "Suvremena istraživanja u socijalnom radu"

Brunnberg, E. i Pećnik, N. (2004.) *A comparative study of social workers' reactions to child abuse and neglect within Croatian and Swedish social welfare system*. Report to

Swedish Institute.

Pećnik, N. (2003.) Međugeneracijski prijenos zlostavljanja djece. Jastrebarsko: Naklada Slap.

Raboteg-Šarić, Z., Pećnik, N. i Josipović, V. (2003.) Jednoroditeljske obitelji: Osobni doživljaj i stavovi okoline. Zagreb: Državni zavod za zaštitu obitelji, materinstva i mladeži.

Pećnik, N. (2001.) Kako znanstvene spoznaje o uzrocima i korelatima zlostavljanja izanemarivanja djece u obitelji pretočiti u djelotvornu praksu?. U: Ajduković, M. (ur.) Nasilje nad djecom u obitelji: Preporuke stručnjaka Vladi RH za unapređenje prevencije i neposrednog rada s djecom zlostavljansom u obitelji. Zagreb: Državni zavod za zaštitu obitelji, materinstva i mladeži, 129-141.

DOC. DR. SC. BRANKA SLADOVIĆ FRANZ

Pravni fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Studijski centar socijalnog rada

bsladovi@pravo.hr

Datum zadnjeg izbora: 29.10.2003.

Branka Sladović Franz rođena je 1971. godine u Garešnici. Diplomirala je 1994. godine na Studijskom centru socijalnog rada Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Magistrirala je 1998. godine na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, smjer "Socijalna psihijatrija", na temu "Stavovi stručnjaka prema seksualnom zlostavljanju djece". Doktorsku disertaciju pod nazivom "Psihosocijalni razvoj zlostavljane djece smještene u ustanovu socijalne skrbi" obranila je 25. travnja, 2002. godine na Edukacijsko-rehabilitacijskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Od svibnja 1995. godine zaposlena je na Studijskom centru socijalnog rada na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Od 2003. radi kao docent na Katedri za teoriju i metodologiju socijalnog rada. Dodatno se obrazovala u području rješavanja sukoba. Sudjelovala je u znanstvenim projektima "Socijalni rad i socijalna politika u Hrvatskoj", "Mogućnosti unapređenja skrbi za djecu u dječjim domovima i udomiteljskim obiteljima" i "Evaluacijsko istraživanje mjera zaštite djece ugroženog razvoja u obitelji". Dobitnica je godišnje nagrade Društva Sveučilišnih nastavnika i drugih znanstvenika mladim znanstvenicima i umjetnicima za znanstveni rad u području društvenih znanosti objavljen u akademskoj godini 1998/99. Objavila je šesnaest radova u časopisima, tri poglavlja u knjizi i jednu knjigu. Aktivno je sudjelovala na pet domaćih i sedam internacionalnih konferencija.

Popis radova u razdoblju 2000. do 2004.

Ajduković, M. i Sladović Franz, B. (2004.) Samoprocjene ponašanja mladih u dječjim domovima i udomiteljskim obiteljima u Hrvatskoj. Društvena istraživanja, 13 (6), 1031-1054.

Sladović Franz, B. (2004.) Predictors of behavioral and emotional problems of children placed in children's homes in Croatia. Child & Family Social Work, 9 (3), 265-271.

Sladović Franz, B. (2004.) Odabir izvanobiteljskog smještaja djece ugroženog razvoja u obitelji. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 11 (2), 215 - 228.

Sladović Franz, B. (2004.) Mišljenje stručnjaka o izdvajanju djece iz obitelji: Rezultati intervjua. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 11 (1), 115 - 130.

Sladović Franz, B. (2003.) Psihosocijalni razvoj djece u dječjim domovima. Zagreb: Pravni fakultet Sveučilišta u Zagrebu i Državni zavod za zaštitu obitelji, materinstva i mladeži.

Ajduković, M. i Sladović Franz, B. (2003.) Razumijevanje sukoba. U: Ajduković, D. (ur.) Socijalna rekonstrukcija zajednice. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć.

Ajduković, M. i Sladović Franz, B. (2003.) Prevladavanje sukoba. U: Ajduković, D. (ur.) Socijalna rekonstrukcija zajednice. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć.

Sladović Franz, B. i Mujkanović, Đ. (2003.) Percepcija socijalne podrške djeci u dječjim domovima i udomiteljskim obiteljima. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 10 (2), 161-170.

Sladović Franz, B. i Mujkanović, Đ. (2003.) Izdvajanje djece iz obitelji kao mjera socijalne skrbi. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 10 (2), 229-241.

Sladović Franz, B. (2002.) Početni intervju s djetetom u slučajevima sumnje na seksualno zlostavljanje. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 9, 283-293.

Sladović, B. (2001.) Spolno zlostavljanje djece. Dijete i društvo, 3(1-2), 83 – 101.

Sladović, B. (2000.) Subjektivni stres u dječjem domu i strategije suočavanja kao činitelji rizika i zaštite za pojavu poremećaja u ponašanju. U: Bašić, J. i Janković, J. (ur.) Rizični i zaštitni čimbenici u razvoju poremećaja u ponašanju djece i mladeži. Zagreb: Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske za prevenciju poremećaja u ponašanju djece i mladeži i zaštitu djece s poremećajima u ponašanju, 135-147.

Ajduković, M. i Sladović, B. (2000.) Neka obilježja života djece u dječjim domovima. Dijete i društvo, 2 (2), 149-161.

Sladović, B. i Družić, O. (2000.) Obilježja seksualnog zlostavljanja djece u Hrvatskoj (1990.-1998.). Dijete i društvo, 2 (2), 163-173.

Sladović, B. (1999.) Stavovi hrvatskih stručnjaka prema spolnom zlostavljanju djece. Društvena istraživanja, 8 (5-6), 843-863.

Kvalifikacijski radovi za kolegij "Djeca u skrbi"

Ajduković, M. i Sladović Franz, B. (2004.) Samoprocjene ponašanja mladih u dječjim domovima i udomiteljskim obiteljima u Hrvatskoj. Društvena istraživanja, 13 (6), 1031-1054.

Sladović Franz, B. (2004.) Predictors of behavioral and emotional problems of children placed in children's homes in Croatia. Child & Family Social Work, 9 (3), 265-271.

Sladović Franz, B. (2004.) Odabir izvanobiteljskog smještaja djece ugroženog razvoja u obitelji. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 11(2), 215 - 228.

Sladović Franz, B. (2004.) Mišljenje stručnjaka o izdvajanju djece iz obitelji: Rezultati intervjua. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 11(1), 115 - 130.

Sladović Franz, B. (2003.) Psihosocijalni razvoj djece u dječjim domovima. Zagreb: Pravni fakultet Sveučilišta u Zagrebu i Državni zavod za zaštitu obitelji, materinstva i mladeži.

Ajduković, M., Sladović, B. i Buško, V. (1999.) Struktura stavova stručnjaka prema spolnom zlostavljanju djece. Revija za rehabilitacijska istraživanja, 35(2), 173 – 186.

Sladović, B. (1998.) Znanje, iskustvo i potrebe stručnjaka u radu sa spolno zlostavljanom djecom. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 5(1), 27 – 39.

Kvalificirajući radovi za kolegij "Posredovanje i socijalni rad"

Sladović Franz, B. (2005.) Obiteljska medijacija. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada. (u tisku)

Ajduković, M. i Sladović Franz, B. (2003.) Razumijevanje sukoba. U: Ajduković, D. (ur.) Socijalna rekonstrukcija zajednice. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć.

Ajduković, M. i Sladović Franz, B. (2003.) Prevladavanje sukoba. U: Ajduković, D. (ur.) Socijalna rekonstrukcija zajednice. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć.

Trgovčević, N. i Sladović, B. (1997.) Potrebe i interesi za posredovanjem u socijalnom radu. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 4, 119-129.

Pravni fakultet u Zagrebu, Studijski centar socijalnog rada

astambuk@inet.hr

Datum zadnjeg izbora: 22. 12. 1999.

Ana Štambuk rođena je 1967. u Bisku. Završila je četverogodišnji studij religiozne pedagogije i katehetskog pastoralna na Katehetskom Institutu pri Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu 1988. godine. Diplomirala je na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, smjer socijalni rad, 1994. godine. Magistrirala je na Medicinskom fakultetu iz socijalne psihijatrije na temu: "Povezanost sociodemografskih i psihičkih obilježja kod prilagodbe na život u domu umirovljenika" (1999.). Doktorirala je na Pravnom fakultetu iz područja socijalnih djelatnosti na temu: "Stavovi starijih osoba prema smrti i umiranju", 2004. godine. Od 1995. zaposlena je na Studijskom centru socijalnog rada Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu na Katedri socijalne gerontologije gdje sudjeluje u provođenju i organizaciji nastave iz kolegija "Socijalna gerontologija". Tijekom studija dobila je dvije nagrade: 1991/2 – kao najbolji student svoje generacije, 1993/4 – kao najbolji diplomirani socijalni radnik. Sudjeluje na domaćim i međunarodnim simpozijima iz područja gerontologije i palijativne skrbi. Od 1999. član je Hrvatskog društva za hospicij i palijativnu skrb te Hrvatskog društva socijalnih radnika.

Popis radova u razdoblju od 2000. do 2004.

Štambuk, A. (2002.) Uloga centra za žalovanje u pružanju cjelovite hospicijske/palijativne skrbi. Ljetopis studijskog centra socijalnog rada, 9 (1),131-137.

Coury, J.M. i Štambuk, A. (2002.) Problemi vezani s krajem života u zajednici: povezivanje profesionalnoga i javnog obrazovanja. Revija za socijalnu politiku, 3-4, 245-257.

Štambuk A. (2001.) Procjena psihičkog stanja starijih osoba u domu umirovljenika skalom SCL-90-R. Društvena istraživanja, 10 (3), 503-526.

Štambuk, A. (2001.) Palijativna skrb u vlastitom domu. U: Vaninstitucionalna skrb o osobama starije životne dobi. Zbornik okruglog stola, Dom umirovljenika Maksimir, 12. lipnja 2001. Zagreb, 22-23.

Štambuk, A. (2001.) Povezanost nekih sociodemografskih varijabli sa stresom kod korisnika domova umirovljenika. U: Učinci radno-okupacijskih aktivnosti na psihofizičko zdravlje starijih osoba. Zbornik okruglog stola, Dom za starije i nemoćne osobe Medveščak, 24. listopada 2001. Zagreb, 16-21.

Kvalifikacijski radovi za kolegij "Odabrana poglavlja iz gerontologije"

Štambuk A. (2001.) Procjena psihičkog stanja starijih osoba u domu umirovljenika skalom SCL-90-R. Društvena istraživanja, 10 (3), 503-526.

Štambuk, A. (1998.) Prilagodba, stres i preseljenje u starosti. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 5, 105-115.

DOC. DR. SC. KRISTINA URBANC

Pravni fakultet u Zagrebu, Studijski centar socijalnog rada.

kristina.urbanc@htnet.hr.

Datum izbora u zvanje: 27. lipnja, 2001. u zvanje docenta

Kristina Urbanc (rođ. Čiček) rođena je u Zagrebu 1967. Godine 1988. upisala se na Pravni fakultet u Zagrebu, smjer socijalni rad gdje je 1992. godine diplomirala. Godine 1995. magistrirala je na Fakultetu za defektologiju s temom: "Samopoštovanje u adolescenata u relaciji s obiteljskim odnosima i roditeljskim stavovima". Godine 1999. na istom je fakultetu obranila doktorsku disertaciju pod naslovom: "Samopoimanje, obiteljski odnosi i predodžba vlastite budućnosti u adolescenata – prognanika i izbjeglica". Od 1993. zaposlena je na Studijskom centru socijalnog rada u svojstvu znanstvenog novaka, a u studenom 1999. je izabrana u zvanje višeg asistenta. Godine 2001. izabrana je u zvanje docenta. Nositelj je kolegija "Socijalni rad s pojedincem" te izbornog kolegija "Kreativne metode u socijalnom radu". Sudjeluje u organiziranju, provođenju i superviziranju terenske nastave studenata druge godine. U okviru poslijediplomskog znanstvenog studija iz teorije i metodologije socijalnog rada nositelj je izbornog kolegija "Osnaživanje osoba s invaliditetom" te sudjeluje u izvođenju kolegija "Psihosocijalni pristup u radu s adolescentima".

Radovi u razdoblju 2000. do 2004.

Urbanc, K. (2004.) Supervizija studenata. U: Ajduković, M. i Cajvert, Lj. (ur.) Supervizija u psihosocijalnom radu. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 303 – 330.

Urbanc, K. (2004.) Kretanje i sport kao sredstvo holističkog pristupa u radu s osobama s invaliditetom. U: Zbornik radova sa skupa "Specifičnosti cerebralne paralize - klubovi, radionice i sportska djelatnost saveza koje rade u korist osoba s invaliditetom" održanog od 3 – 5. svibnja 2004. u Varaždinskim Toplicama, 32 – 38.

Urbanc, K. (2004.) Modeli prakse socijalnog rada i profesionalna etika. Zbornik radova "Druge radionice za socijalne radnice i radnike" održane u Trakošćanu od 21. do 23. travnja 2004. Zagreb. Hrvatski savez udruga tjelesnih invalida, 74-80.

Urbanc, K. (2004.) A research on young careers – Children whose parents are disabled or have chronic illness. U: Zbornik sažetaka radova održanih na skupu "V European Congress for Family Therapy and Systemic Practice" od 29. rujna do 2. listopada 2004. u Berlinu.

- Urbanc, K. i Kletečki, M. (2003.) Nekateri etički izazivi prakse socialnega dela na Hrvaškem. *Socialno delo*, 42 (3), 183-188.
- Urbanc, K. i Branica, V. (2003.) Obilježja i perspektive suvremenih programa obrazovanja socijalnih radnika. *Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada*, 10 (1), 21-44.
- Urbanc, K. (2003.) Značaj terenske nastave za razvoj profesionalnog identiteta socijalnih radnika. *Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada*, 10 (1), 61 – 70.
- Urbanc, K. (2003.) Mladi njegovatelji – djeca osoba s invaliditetom. *Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada*, 10 (2), 187-196.
- Urbanc, K. (2002.) Emocionalno zlostavljanje u obitelji adolescenata. *Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada*, 2, 271-282.
- Urbanc, K., Družić Ljubotina, O. i Kregar, K. (2002.) Neki aspekti terenske nastave u procesu obrazovanja socijalnih radnika. *Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada*, 9 (1), 67-82.
- Urbanc, K. (2002.) Neki aspekti procesa osnaživanja u radu s osobama s invaliditetom. *Zbornik radova Simpozija o značaju interdisciplinarnog pristupa tretmanu cerebralne paralize, Lovran 4-6. studeni 2002.*, 149-157.
- Urbanc, K. i Raguž, N. (2002.) Učenje je više od činjenja. U: *Zbornik radova RI KVAŠ – 21 – Svaki učenik može uspjeti, II Hrvatski susret kvalitetnih škola*, 67-70.
- Urbanc, K. (2001.) Važnost kvalitete samopoimanja i predodžbe budućnosti za razvoj i očuvanje psihosocijalne otpornosti adolescenata. *Hrvatska revija za rehabilitacijska istraživanja*, 36 (2), 169-178.
- Urbanc, K. (2000.) Neke specifičnosti emocionalnog zlostavljanja djece i mladih. *Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada*, 7 (2), 183-196.
- Urbanc, K. (2000.) Osobna i profesionalna odgovornost socijalnih radnika u promicanju kvalitete života osoba s tjelesnom invalidnošću. U: *II Hrvatski simpozij o cerebralnoj paralizi - Kvaliteta življenja osoba s cerebralnom paralizom, Zbornik radova. Zagreb: Hrvatski savez udruga dječje i cerebralne paralize*, 89-94.
- Urbanc, K. (2000.) Razvoj uspješnog identiteta u terminima teorije izbora. *RI-KVAŠ 21 - Odiseja u školstvu, Zbornik radova. Rijeka: Medicinska škola*, 24-28.
- Urbanc, K. (2000.) Kvaliteta doživljaja vlastitih sposobnosti kao zaštitni čimbenik u procesu odrastanja i sazrijevanja. U: *Bašić, J. i Janković, J. (ur.) Rizični i zaštitni čimbenici u razvoju poremećaja u ponašanju djece i mladeži. Zagreb: Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske za prevenciju poremećaja u ponašanju djece i mladeži i zaštitu djece s poremećajima u ponašanju*, 84-96.

Urbanc, K. (2000.) Adolescentska procjena kvalitete odnosa s roditeljima s obzirom na njihovo iskustvo progonstva i izbjeglištva. Društvena istraživanja, 3 (53), 431-449.

Urbanc, K. (2000.) Percepcija vlastite budućnosti adolescenata kao mogući zaštitni čimbenik. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 7 (2), 151-168.

Urbanc, K. i Družić, O. (1999.) Neka obilježja terenske nastave studenata socijalnog rada. Ljetopis studijskog centra socijalnog rada, 6, 39-58.

1. Kvalifikacijski radovi za kolegij "Teorije pomaganja"

Urbanc, K. (2005.) Izazovi socijalnog rada s pojedincem. Zagreb: Alinea.

Urbanc, K. (2004.) Modeli prakse socijalnog rada i profesionalna etika. Zbornik radova "Druge radionice za socijalne radnice i radnike" održane u Trakošćanu od 21. do 23. travnja 2004. Zagreb. Hrvatski savez udruga tjelesnih invalida, 74-80.

Urbanc, K. i Kletečki, M. (2002.) Nekateri etički izazovi prakse socialnoga dela na Hrvaškem. Socialno delo, 42 (3), 183-188.

Urbanc, K. (2000.) Razvoj uspješnog identiteta u terminima teorije izbora. U: RI-KVAŠ 21 - Odiseja u školstvu, Zbornik radova. Rijeka: Medicinska škola, 24-28.

Brandon, D., Maglajlić, R., Khoo, R., Urbanc, K., de Almeida, H., C., Berdnikovitch, N., Klimova, Y., Ogneva, Y., Iball, D., Levrero, P., Kuhne, K., Gluzman, S., D'Arcy, M. i Morris, L. (1998.) European snap-shot survey of attitudes towards mental health. Break trough. Cambridge: British Association of Social Work and Anglia Polytechnic University, 2, 2, 5-21.

2. Kvalificirajući radovi za kolegij "Potrebe i perspektive u obrazovanju socijalnih radnika"

Urbanc, K. (2004.) Supervizija studenata. U: Ajduković, M. i Cajvert, Lj. (ur.) Supervizija u psihosocijalnom radu. Zagreb. Društvo za psihološku pomoć, 303 – 330.

Urbanc, K., Družić Ljubotina, O. i Kregar, K. (2002.) Neki aspekti terenske nastave u procesu obrazovanja socijalnih radnika. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 9 (1), 67-82.

Urbanc, K. i Družić, O. (1999.) Neka obilježja terenske nastave studenata socijalnog rada. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 6, 39-58.

Urbanc, K. (1998.) Uloga klijenata s dodatnim potrebama u praktičnom obrazovanju studenata socijalnog rada i formiranju njihovog profesionalnog identiteta. U: Rehabilitacija u zajednici. Zbornik radova Prve Hrvatsko-Kanadske tematske konferencije. Zagreb, 101-103.

Urbanc, K. (1997.) Uloga terenske nastave u dodiplomskom obrazovanju socijalnih radnika- model Velike Britanije. Ljetopis studijskog centra socijalnog rada, 4, 129-162.

3. Kvalificirajući radovi za kolegij "Psihosocijalni pristup u radu s adolescentima"

Urbanc, K. (2004.) A research on young careers – Children whose parents are disabled or have chronic illness. Zbornik sažetaka radova održanih na skupu "V European Congress for Family Therapy and Systemic Practice" od 29. rujna do 2. listopada 2004. u Berlinu.

Urbanc, K. (2002.) Emocionalno zlostavljanje u obitelji adolescenata. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 9 (2), 271-282.

Urbanc, K. (2001.) Važnost kvalitete samopoimanja i predodžbe budućnosti za razvoj i očuvanje psihosocijalne otpornosti adolescenata. Hrvatska revija za rehabilitacijska istraživanja, 36 (2), 169-178.

Urbanc, K. (2000.) Adolescentska procjena kvalitete odnosa s roditeljima s obzirom na njihovo iskustvo progonstva i izbjeglištva. Društvena istraživanja, 3 (53), 431-449.

Urbanc, K. (2000.) Percepcija vlastite budućnosti adolescenata kao mogući zaštitni čimbenik. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 2, 151-168.

DOC. DR. SC. NINO ŽGANEC

Pravni fakultet, Studijski centar socijalnog rada
nino.zganec@mrss.hr

Datum zadnjeg izbora: 23. listopad 2000. izabran u zvanje docenta

Nino Žganec rođen je 1967. godine. Godine 1990. završio je Studij socijalnog rada na Pravnom fakultetu u Zagrebu gdje 1991. godine počinje raditi kao mladi istraživač. Od početka svojeg rada specijalizira se za područje organiziranja i razvoja lokalne zajednice. U okviru bavljenja ovim područjem sudjelovao je u radu nekoliko znanstveno-istraživačkih projekata. Magistrirao je 1994. godine na Fakultetu za defektologiju. Doktorskom disertacijom pod naslovom "Organiziranje lokalne zajednice u prevenciji poremećaja u ponašanju djece i mladeži", a disertaciju je obranio 1999. na Edukacijsko rehabilitacijskom fakultetu, Sveučilišta u Zagrebu. Do sada je objavio više znanstvenih i stručnih radova iz teorije i metodologije socijalnog rada. Sudjelovao je na 23 međunarodna i 20 domaćih znanstvenih i stručnih skupova na kojima je održao ukupno 14 priopćenja. Na kraćim boravcima bio je u većini europskih zemalja te u SAD i Kanadi. Tijekom 1993.-1994. godine boravio je na šestmesečnom studijskom boravku u Njemačkoj, pri Sveučilištu u Essenu. Od 2001. godine obnaša dužnost pomoćnika ministra za pitanja socijalne skrbi u Ministarstvu rada i socijalne skrbi, a od 2004. godine obnaša dužnost državnog tajnika u Ministarstvu zdravstva i socijalne skrbi.

Popis radova objavljenih od 2000. do 2004.

Žganec, N. (2003.) Pojmovno određenje zajednice. U: Ajduković, D. (ur.) Socijalna rekonstrukcija zajednice. Zagreb: Društvo za psihološku pomoć, 41-53.

Brajša Žganec, A. i Žganec N. (2003.) Neka etička pitanja u istraživanjima s djecom smještenom u ustanove socijalne skrbi. Dijete i društvo 5 (1), 23-35.

Žganec, N. i Kujundžić, M. (2003.) Djeca i institucijska skrb. Dijete i društvo 5 (1), 189-203.

Žganec, N. (2002.) Social welfare in the Republic of Croatia: on the road towards reform. U: Kaliterna Lipovčan, Lj. i Dahl, S. A. (ur.) Employment policies and welfare reform. Zagreb: Institut društvenih znanosti Ivo Pilar.

Puljiz, V. i Žganec, N. (2002.) Sustav socijalne pomoći i socijalne skrbi. U: Mirovinski sustav i socijalna skrb. Zagreb. Ured za strategiju razvitka republike Hrvatske.

Kvalificirajući radovi za kolegij "Etika i ljudska prava"

Žganec, N. i Brajša Žganec, A. (2003.) Neka etička pitanja u istraživanjima s djecom smještenom u ustanove socijalne skrbi. Dijete i društvo 5 (1), 23-35.

Žganec, N. (1999.) Etika pomažućih profesija – primjer socijalnog rada. Ljetopis Studijskog centra socijalnog rada, 6 (1), 17-27.